STRIPWEEKBLAD

nr. 27 * 26 juni / 2 juli 1971
prijs 65 cent

NIEUW!

Luc Oriënt
De planeet van de angst

DEZE WEEK

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

Is een uitgave van DE GEILLUSTREERDE PERS N.V. Stadhouderskade 85 Amsterdam. Postbus 497.

INHOUD

Post voor pep postbus 497, Amsterdam

Dom

Pep is verreweg het beste stripweekblad van Nederland. Vooral de strips Asterix, Erwin, Prins Valiant en Lucky Luke zijn erg goed. Maar één ding irriteert mij. Als er iemand vanuit een andere dimensie praat: gebruik òf een aantal verzonnen tekentjes, òf goede Griekse woorden en niet zoals in Pep 17 en 18 (Titus) een aantal willekeurige Griekse hoofdletters. Dat staat zo dom.

Corné van den Diepstraten, Breda

Je hebt natuurlijk gelijk.

Audi I

Graag zou ik willen reageren op een foutieve reactie uwerzijds op de brief van Joop van Soeren in Pep 18, waarin hij vroeg om een plaat van een Audi uit 1920. Nu moet ik helaas een beetje treuren om uw overigens uitstekende reacties.

De Audi uit 1920 bestaat nl. echt. Het staat allemaal te lezen in het boek van J.D. Scheel „Automobielen vroeger en nu": Auto Union werd tijdens de crisis in de jaren dertig gevormd uit drie oude merken Audi, Wanderer, Horch en de nieuwe DKW.

In de hoop dat u in de volgende Pep Joop van Soeren tevreden stelt, eindig ik met de meest vriendelijke groeten van een vader die altijd ruzie met zijn zoon krijgt omdat hij altijd het eerst de Pep leest.

J.E. Pil, Rotterdam

Audi II

In een oud tijdschrift vond ik een foto van een Audi uit 1933, die ik hierbij insluit.

Peter Slootweg, Hengelo

Wij zijn helemaal overtuigd!

Maniak

Ik vind Pep het beste stripblad dat er is. De beste strips zijn Roodbaard, Erwin de Geweldenaar en Pepspotter. Verder wilde ik een opmerking maken over

Rudi de Jong uit Amstelveen: voor hem heb ik geen ander woord over dan oorlogsmaniak.

Peter Doné, De Meern

Kom, kom...!

De oudjes

Bedankt voor Led Zeppelin, Deep Purple, Golden Earring, Mailer Mackenzie Band, enz., enz. Maar waar blijft 't Zandige Kustje oftewel Sandy Coast? Verder moet dat houten-mannetjes-strippie van Prins Valiant er uit, inclusief die oude karretjes. Waarom toch die Goggomobielen en geen Lamborghini's of Maserati Ghibli's?

C.H. Han, Delft

Sandy Coast in dit nummer;

Later

Ik wou u even zeggen wat mij in de laatste Pep is opgevallen. In de strips Michel Vaillant en Wellington Wish e.a. wordt ontzettend veel: later, en later, even later, gebruikt. Als ik een verhaal lees, zie ik vanzelf wel als er een verschil van tijd tussen twee cartoons is. Kan u een Pepplaat over zweefvliegen plaatsen?

Eric G. Voorn, Alkmaar

Zweefvliegen hebben we lang en breed gehad, maar later of misschien wel veel later komen we er op terug.

Pluim

Die cartoons van sportfiguren voor in de Pep zijn moorddadig, een pluim voor de tekenaar. Zou hij voor mij ook niet eens een cartoon willen maken van Coen Moulijn, want daarvoor is er op mijn kamer nog een plaatsje leeg.

Anita Buitenhuis, Eindhoven

Coentje staat voorlopig niet op ons lijstje.

OPLOSSING PUZZEL PEP 26

In een oude mummiekist,
waarvan Ambrosius de bergplaats wist,
lag Ramses Hein
in een gouden schrijn,
gestorven bij een familietwist.

VOLGENDE WEEK

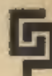
ALWIN SCHOCKEMÖHLE

IKE EN INA TURNER

PEPPLAAT VLINDERS

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785.
Girobetaling: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering:** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam.

Agence for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby

Asterix en

TEKST: GOSCINNY

TEKENINGEN: UDERZO

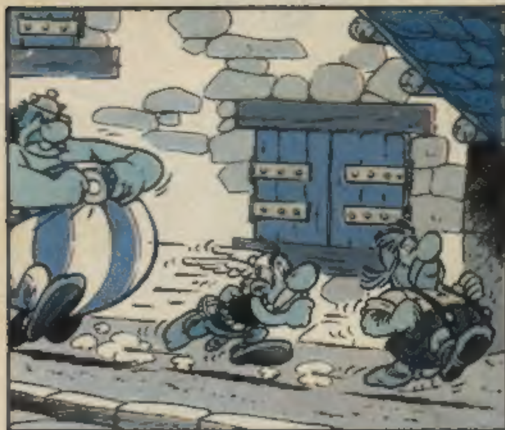

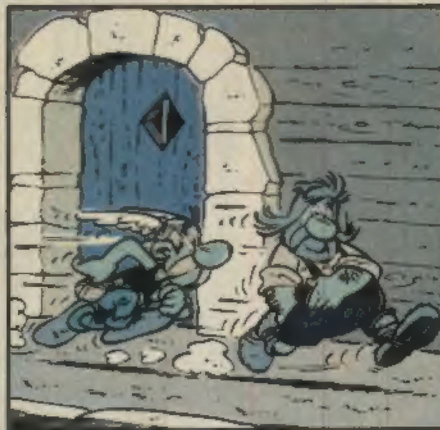
DE HELVETIERS

Asterix en Obelix, zó uit het meer, hebben onderdak gevonden in een brandschone herberg. De Romeinen zijn daar achter gekomen. . .

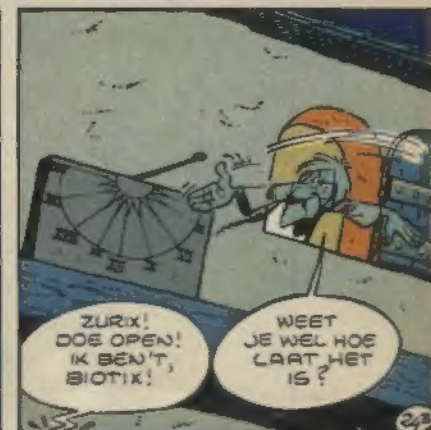

WORDT VERVOLGD

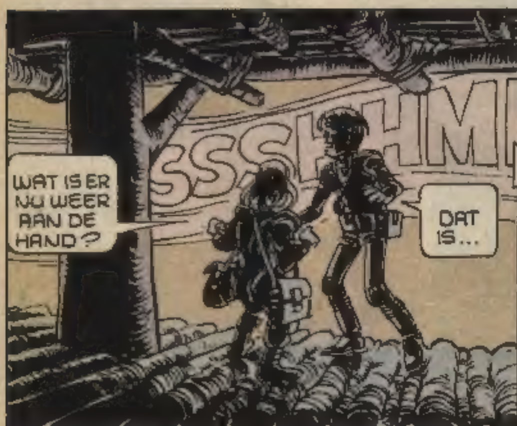
RAVIAN

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: MÉZIÈRES
VERTALING: JAN DE ROOIJ

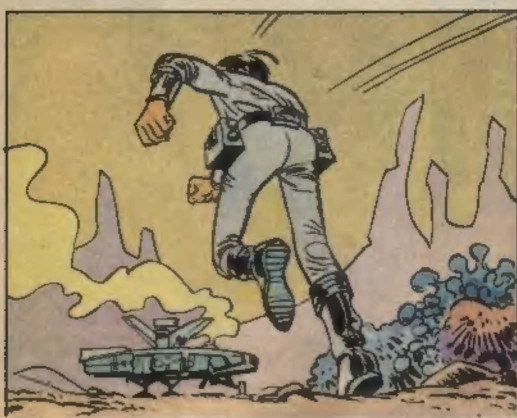

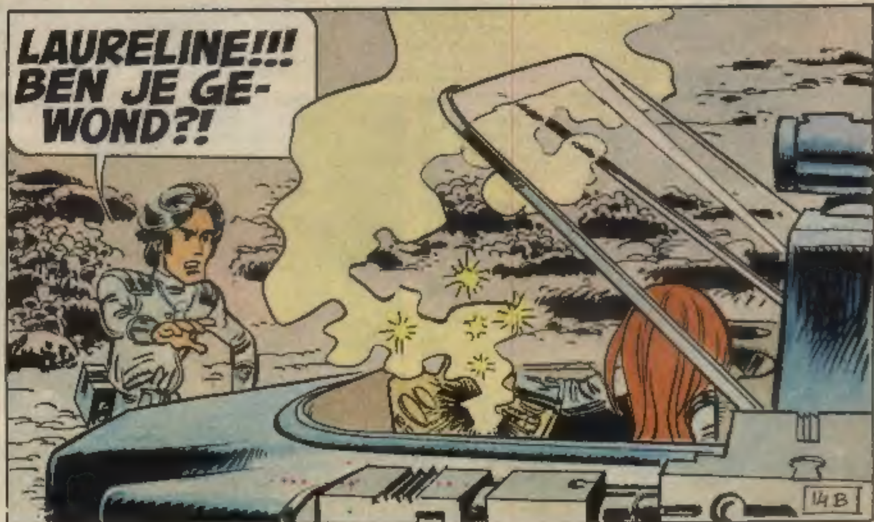

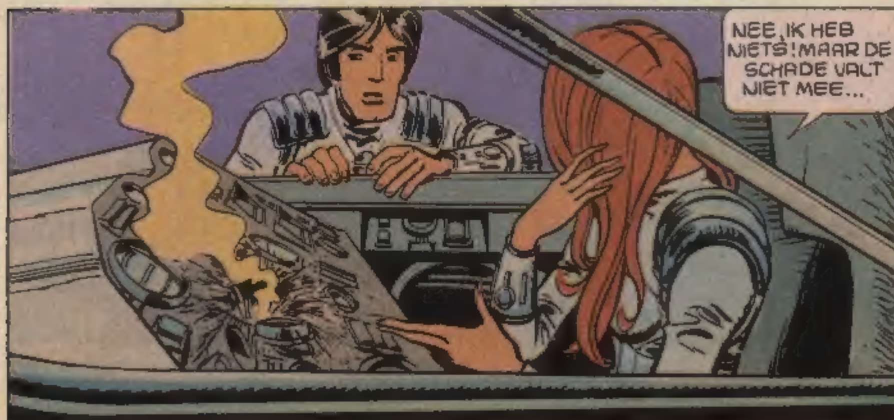

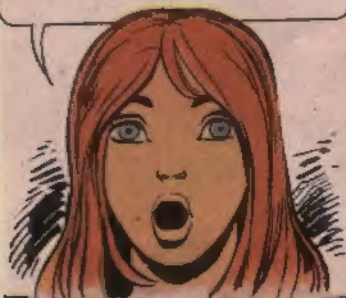

land zonder ster

Laureline en Ravian zijn bij 't Lemmvolk terechtgekomen die flogums delven om ze te verkopen aan de steden Valsennar en Malka...

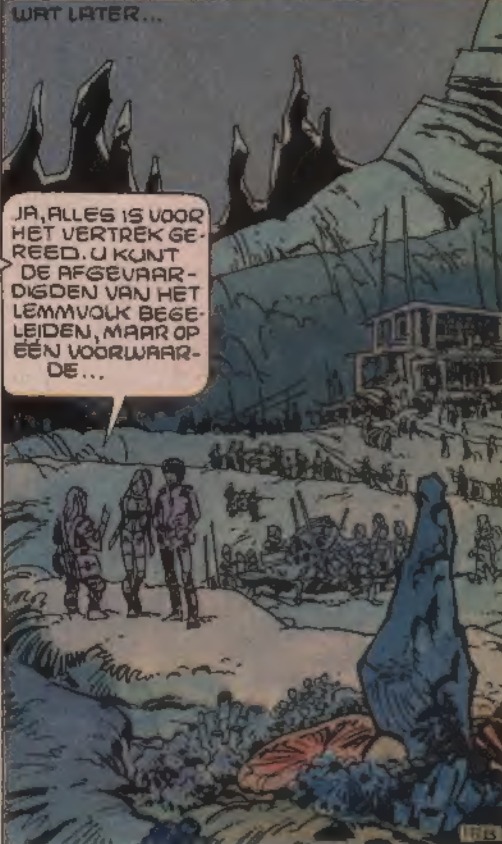

WORDT VERVOLGD

MICHEL VAILLANT

DOOR JEAN GRATON

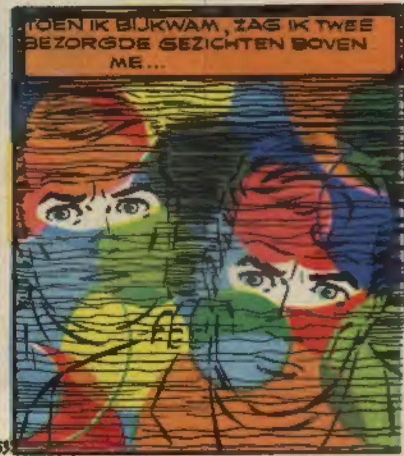

ridders van Königsfeld

Eindelijk zijn alle coureurs bevrijd uit hun onderaardse gevangenis. Om de beurt vertellen zij hun ervaringen aan dr. Spangenberg...

WORDT VERVOLGD

Titus

TEKENINGEN:
HENK 'T JONG
TEKST:
L. HARTOG VAN BANDA
KLEUR:
MARIANNE DE KRUYFF

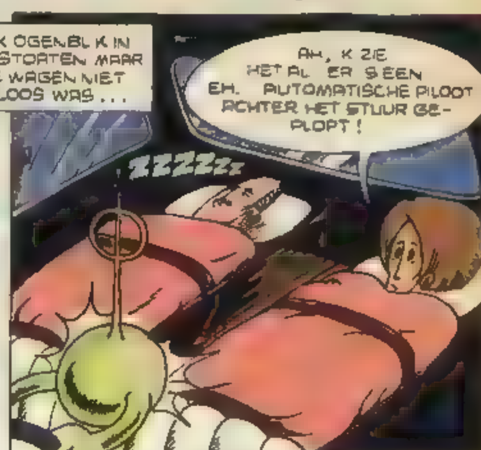

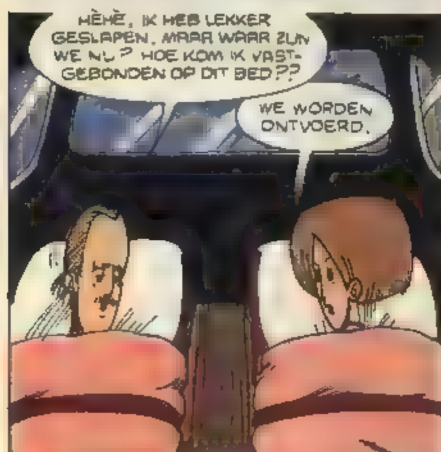
HET TOPGEHEIM

Titus en Banks zijn toch in de val gelopen. Brick en Tino brengen hen naar Post B, waar ze aan de tand zullen worden gevoeld...

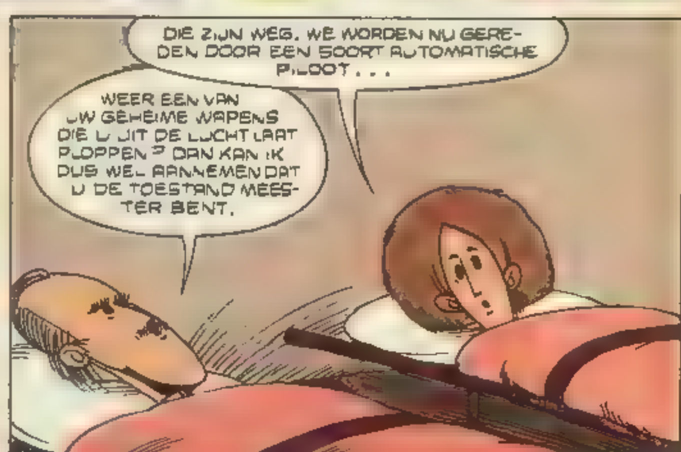

DAT WAS WEL WAT VEEL GEZEGD. IK VOELDE ME BEPAALD NIET MEESTER OVER DEZE TOESTAND!

STOP! ALS UW LEVEN U LIEF IS...

U BETREEDT DIT GEBIED VOOR EIGEN RISICO!

VERBODEN TOEGANG

WEG

U STAAT ONDER VUUR

STOP

VERBODEN TOEGANG STAATS TERREIN

GA WEG!

GEVAAR

HALT

GEVAAR! LAND-MIJNEN

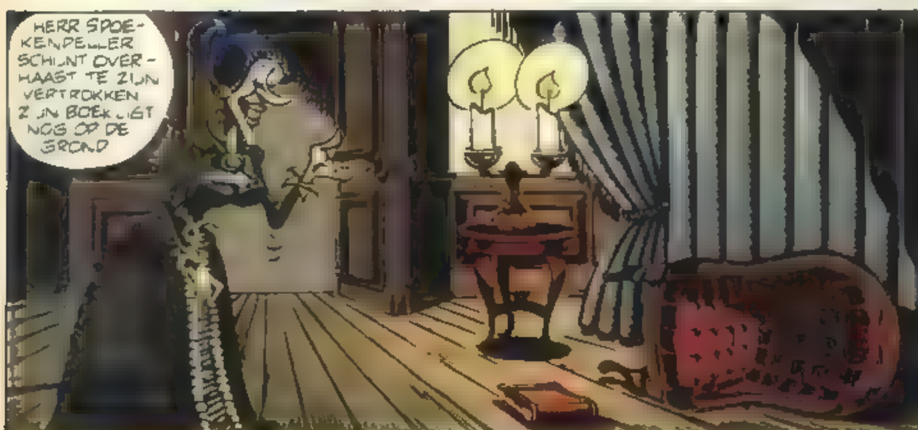
ZEER HEEL ERG STRENG VERBODEN TERREIN !!!

28

WORDT VERVOLGD

AMBROSIUS

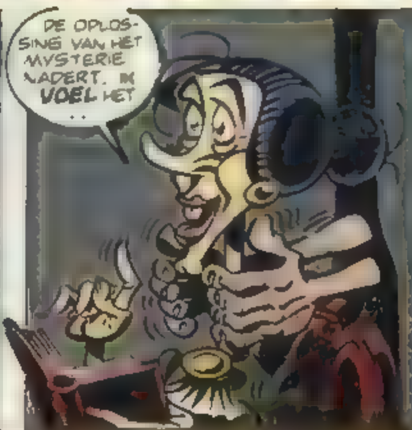
TEKST
L. HARTOG VAN BANDA
TEKENINGEN:
GIDEON BRUGMAN

IIIIIIIIIIiiiiiiii!!!!

WAT WAS DAT? HOORDE IK MADAME ASTRA GILLEN?

IK DACHT, DAT HET EEN FLUITKETEL WAS

MISSCHIEN ZET ZIJ THEE

DAAR DOET ZE DAN WEL LANG OVER VROUWMENS! **UGH!**

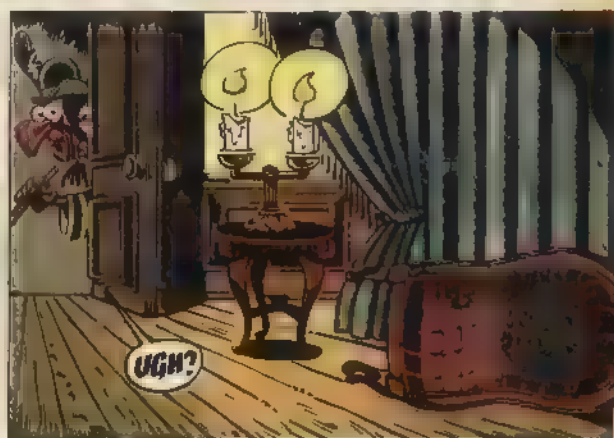
5

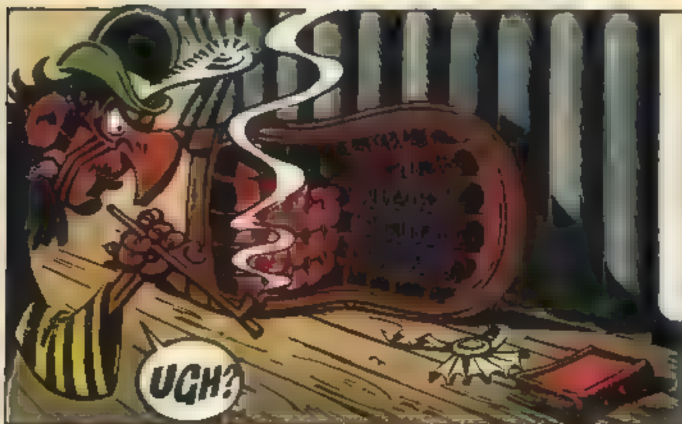
het geheim van de TELEFOON

In het huis waar het Griezologisch Genootschap zetelt, rinkelt een niet aangesloten telefoon. Herr Spoekenpeller zoekt het uit.

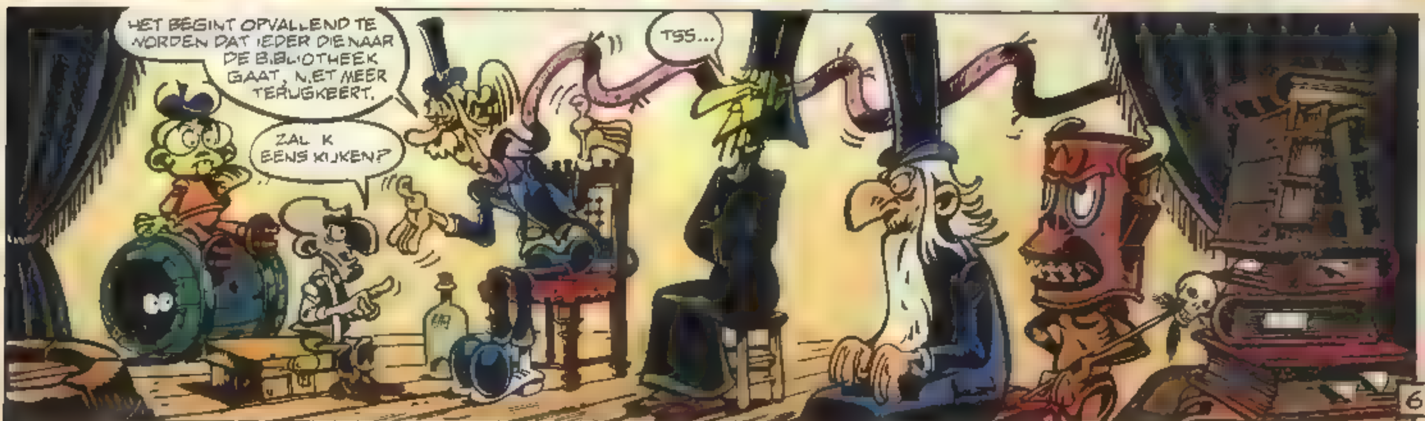

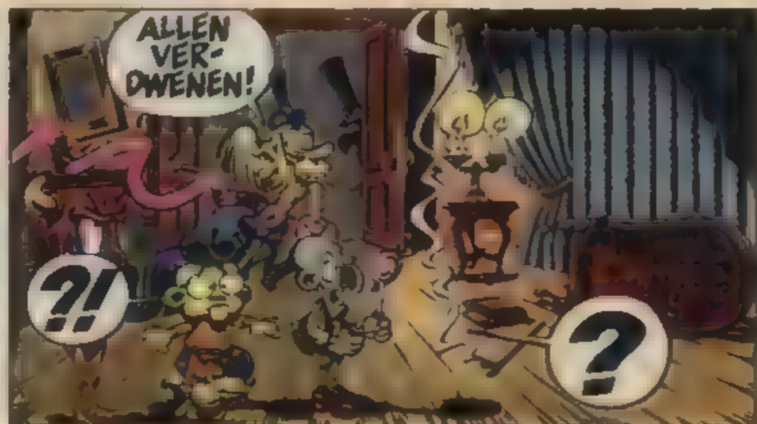

AMBROSIUS

KOM, KAMERAAD FOE
MIJ OOK

KAMERAAD FOE GAAT NIET MEE
IK WIL WETEN WAT HERR SPOKENPELLER MADAME ASTRA EN OLD PUF PUF UITSPOKEN

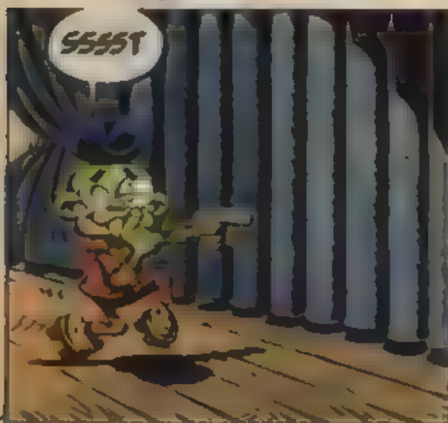

ALLEN VERDWENEN!
?!
?

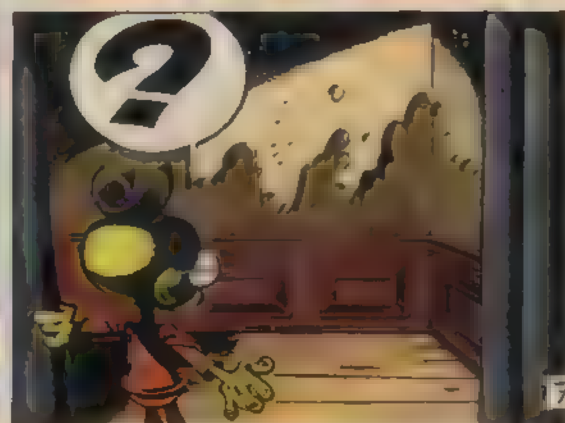

KLETS NIET, KAMERAAD AMBRO. ALS HIER GEESTEN IN HET SPEL WAREN,

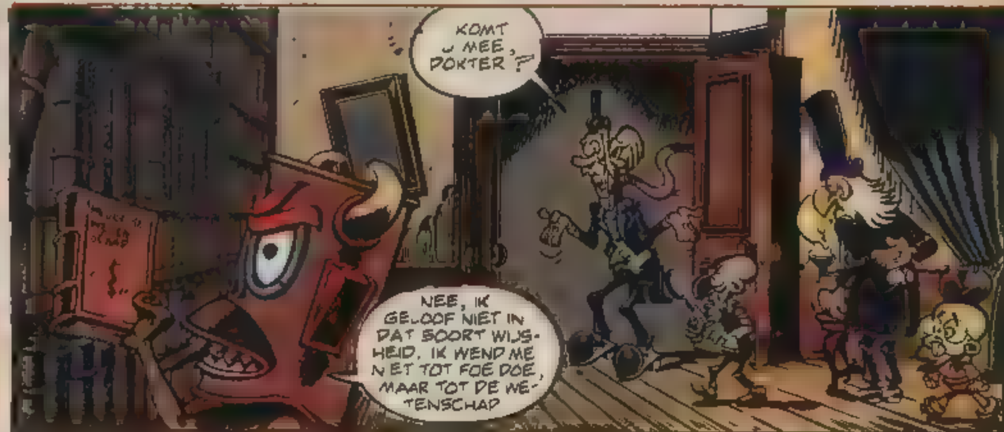

SSSST

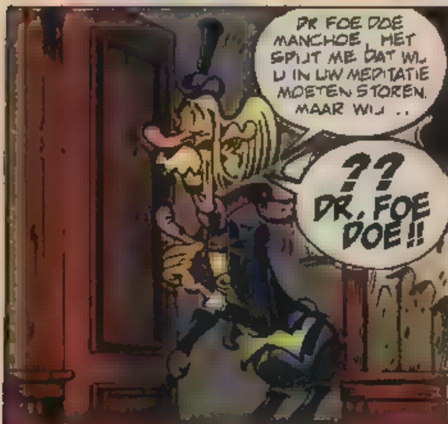

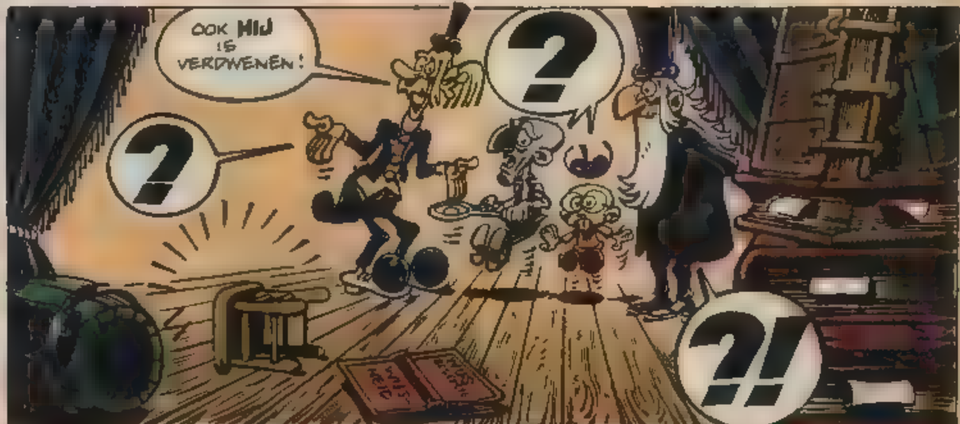

?

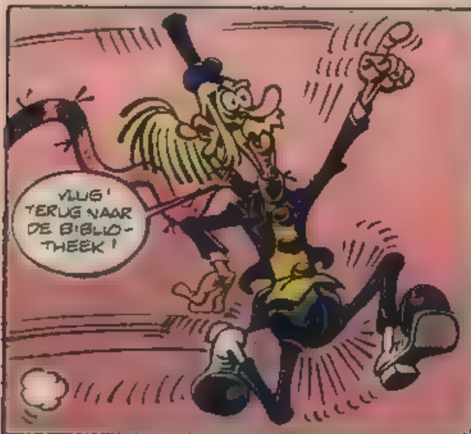
het geheim van de TELEFOON

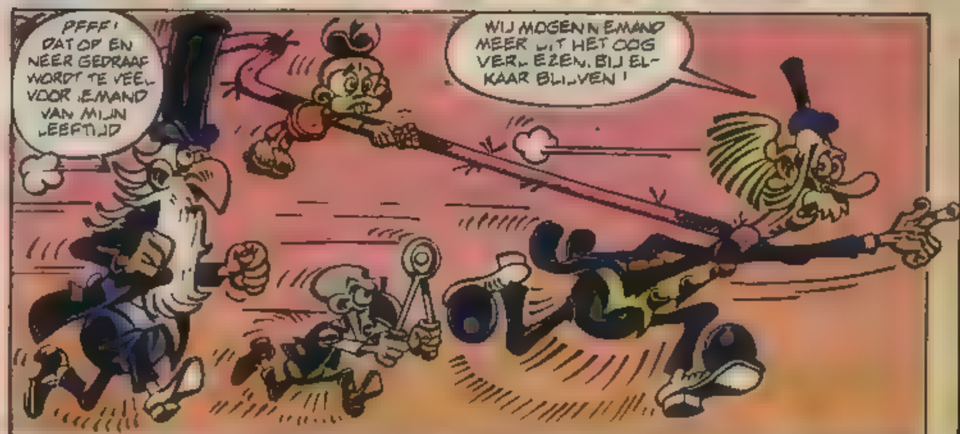

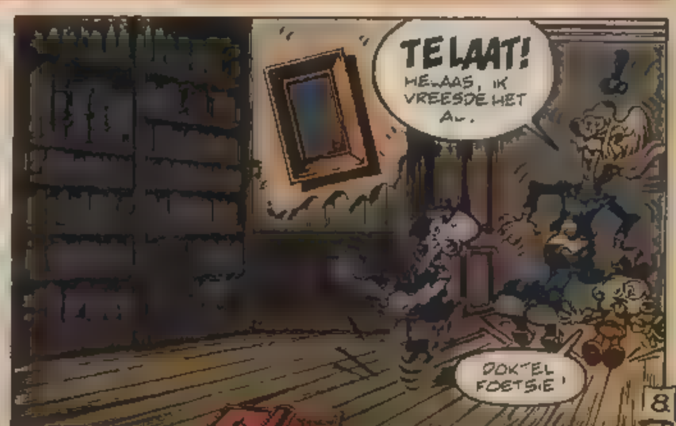

WORDT VERVOLGD

BANDONEON

DOOR DE BESCHAVING HEBBEN WIJ 'T CONTACT MET DE NATUUR VERLOREN. DAT WORDEN WE ONS BEWUST ALS WE 'S NACHTS OVER DE UITGESTREKTE ARGENTIJNSE PAMPA RIJDEN . . .

WAT IS ER GEZONDER DAN EEN NACHT DOORGEBRACHT OP DE LLANO'S ?

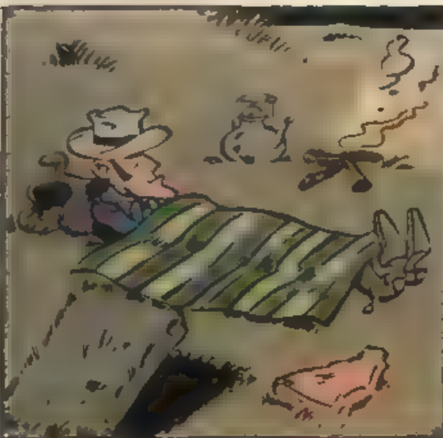

BANDONEÓN ZADELT ZIJN VURIG ROS, DE TROUWE METGEZEL VAN DE STOÏCIJNSE GAUCHO, AF

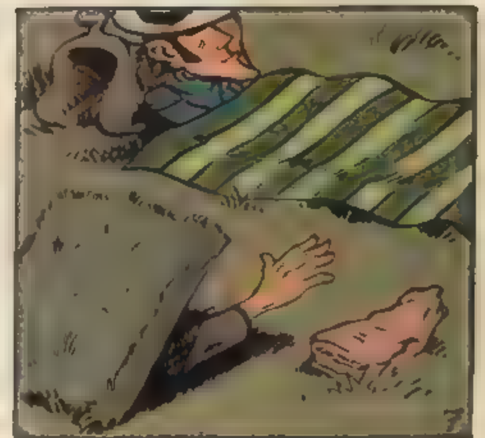

EN HET UITGELATEN DIER RENT IN GALOP, ZONDER BUITEN ADEM TE RAKEN, TOT HET MORGENKRIEKEN OVER DE VRUCHTBARE VLAKTE . . .

IK BEN D'R GEK! EN NU GA IK EEN PLEKJE ZOEKEN WAAR IK EENS RUSTIG KAN PITTEN !

NA EEN VUUR TE HEBBEN AANGELEGD, BRENGT BANDONEÓN HET WATER AAN DE KOOK VOOR EEN KOPJE VERSTERKENDE MATÉ, DIE ZIJN MAALTIJD VAN GEDROOGD VLEES MOET BESPROEIEN. EN ALS HET TIJD WORDT OM ONDER DE WOL TE GAAN ZINGT HIJ EERST NOG EEN SLAAP-TANGO . . .
¡AY AY AY!
¡AY AY AY!
¡AY AY AY!
¡QUE DOLOR!

EN TERWIJL DE STERREN OP HEM NEERKIJKEN, SLUIT HIJ DAN EINDELIJK DE OGEN

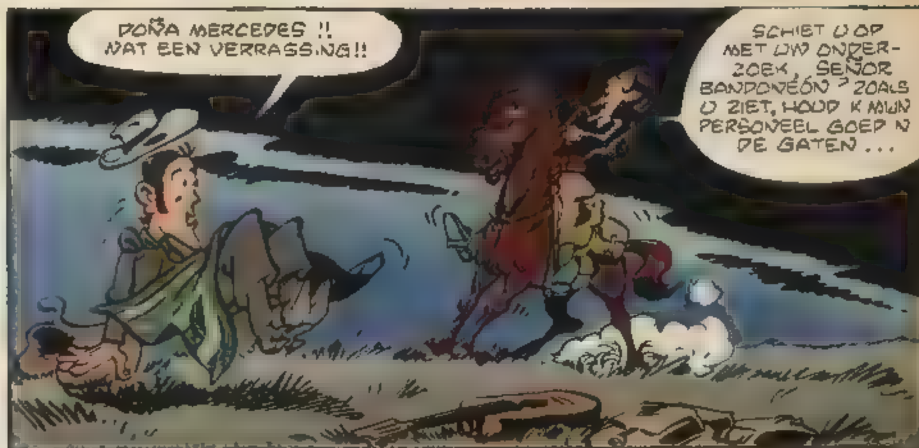

TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

Bandoneón gaat in zijn eentje op zoek naar de bende van la Cucaracha die de koeien van Don Caracoles hebben gestolen.

WORDT VERVOLGD

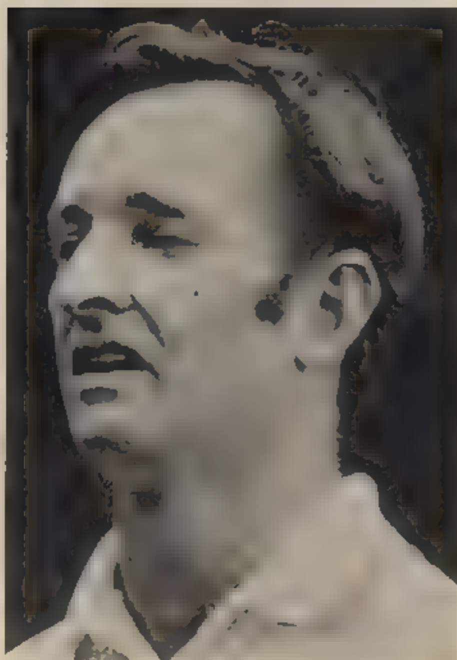
portret van 's werelds beste tennisser

Met zijn sproeten en vlammigrooie kuif, haviksneus en fletse ogen in het smalle, afgetrainde gezicht kun je Rodney George Laver met de beste wil van de wereld geen appetijtelijke knaap noemen. Ook zijn geringe postuur, zijn lichtelijk doorgezakte benen waarlangs je bij wijze van spreken de spierbundels ziet wapperen en zijn overontwikkelde linkerarm dragen er niet toe bij hem een aanbiddelijke sportheld te noemen. Voeg daar aan toe dat „The Rocket" er een gewoonte van heeft gemaakt met een stuurs en gemelijk gezicht van gravel- naar grasbaan door het leven te stappen, dat hij met name de jongens van de pers onhebbelijk tegemoet pleegt te treden en je hebt een aardig portret van deze tennismiljonair, de beste speler van de laatste jaren en misschien wel van alle tijden: hij staat in zijn sport op eenzelfde onaantastbare hoogte als een Merckx bij de wielrenners of als een Schenk bij de schaatsenrijders.

Laver is een nukkige superman, ongetwijfeld de lastigste vedette van de George McCall-profgroep. Hij heeft daarvoor echter een onweerlegbaar excuus: „Ik ben de beste, ik zorg voor het meeste geld, ook voor de andere spelers," verklaart hij in alle eenvoud. „Mag ik dan soms m'n eigenaardigheden hebben?" Natuurlijk, dat mag hij. Ook voor zijn minder sympathieke optreden tegen alles wat de pers vertegenwoordigt, heeft Laver een aannemelijke verklaring: „Iedereen op de hele wereld wil altijd maar met me praten. Ze vragen allemaal hetzelfde, steeds maar weer. Als ik win, vragen ze of het gemakkelijk ging en als ik verlies, willen ze weten waarom ik niet gewonnen heb."

Laver is geen playboy als Hoad of Gonzales, zijn grote voorgangers (zijn eerste profpartij, in 1963, verloor hij van Lew Hoad), hij ontloopt de publiciteit eerder dan dat hij haar zoekt. Direct gevolg daarvan is dat het publiek steevast zit te juichen voor zijn tegenstander.

Maar dat deert de Rocket niet: hij is ijskoud, ongenaakbaar, niet van z'n stuk te brengen, een feilloos functionerende tennisrobot zonder zwakke punten, superieur in bijna alle onderdelen van het spel. Hij kan alleen verliezen als hij uit vorm is, door vermoeidheid of conditieverlies na een ziekte. In zijn normale doen verslaat hij al zijn tegenstanders, de ene met wat meer moeite dan de andere. Hij speelt niet voor het publiek, maar om zich de betere van zijn tegenspeler te tonen en om het financiële gewin. Rod Laver is een van 's werelds rijkste sportmensen. Hij resideert officieel in een dure bijeengetenniste villa in Newport Beach, California, maar in feite is hij nagenoeg het gehele jaar op reis, van toernooi naar toernooi, van zege naar zege. Tweemaal veroverde hij het zogenaamde Grand Slam (overwinningen in de open kampioenschappen van Australie, Frankrijk, Forest Hills en Wimbledon in één seizoen), een prestatie die moeilijk te evenaren valt: voor Laver slaagde alleen de Amerikaan Don Budge erin het Grand Slam te behalen. Dat gebeurde in 1938, het jaar waarin Rod Laver in Rockhampton, Queensland, Australie geboren werd. Ook dit seizoen gaat Laver een veelvoud verdienen van de dollars die toch waarlijk niet geringe tennissers als Roche, Newcombe of Okker op hun bankrekening kunnen laten bijschrijven. En volgens de uiterst deskundige meningen van zijn collega's hoeft niemand er de eerste drie jaren aan te denken Rod Laver van zijn lucratieve troon te stoten. De huidige top mist daarvoor de superklasse en uit de jongere garde heeft zich nog niemand aangediend die in staat geacht mag worden Laver het winnen onmogelijk te maken. Alleen het klimmen der jaren kan aan zijn superieure carrière een einde maken.

ROD "ROCKET" LAVER

tekst Karel Kersten
foto's Guus de Jong

Rod Laver tennist als een robot, we zeiden dat al. Ook zijn leven buiten de baan gaat volgens een nauwkeurig uitgestippeld patroon, waarin hij geen enkele afwijking, niet de minste soepelheid gedoogt. Zo heeft hij de onwrikbare gewoonte te gaan slapen zodra hij in een vliegtuig zit. Niet even de ogen sluiten, maar echt, op natuurlijke wijze slapen. Laver kan dat op ieder moment dat hij wil: voorbeeld van zijn uitzonderlijke vermogen zich tot op het bot te concentreren.

Naar verluidt heeft hij altijd een stalen bal bij zich, waarmee hij op ieder geschikt moment, in de auto, tijdens een wandeling of op zijn hotelkamer, de spieren van zijn linkerarm soepel houdt. Een linkerarm, die dermate overontwikkeld is, dat zijn rechter daarbij vergeleken luciferachtig aandoet. De overweldigende kracht waarmee Laver serveert en smasht doet allerminst verwonderlijk aan als je weet dat zijn onderarm dezelfde omvang heeft als die van de voormalige wereldkampioen boksen zwaargewicht, Rocky Marciano...

Laver is geen Adonis, geen atleet van klassiek postuur, geen allerbeminnelijkste sportheld. Hij is gewoon „The Rocket", 's werelds allerbeste tennisser, de man die zijn gigantisch fortuin nog altijd met 'n vaartje ziet groeien. De roem aanvaardt hij op de koop toe.

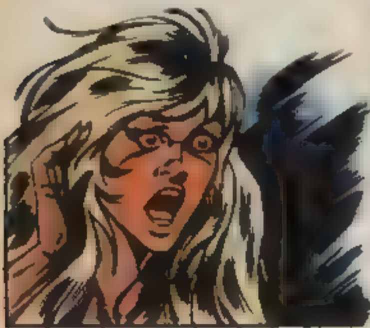
TOENGA

DOOR
E. AIDANS

VERTALING:
KAREL KERSTEN

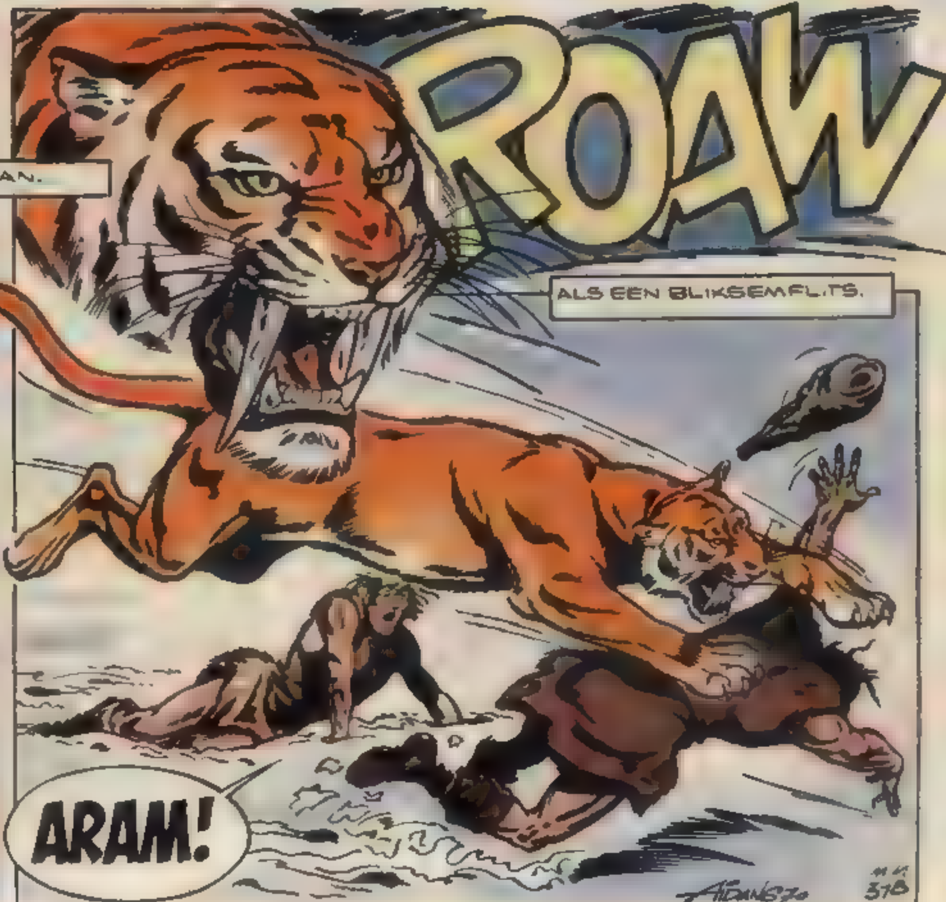

meester der mammoets

De meester van de mammoets heeft Toenga gehypnotiseerd en hem opdracht gegeven zijn vriend Noen van het leven te beroven...

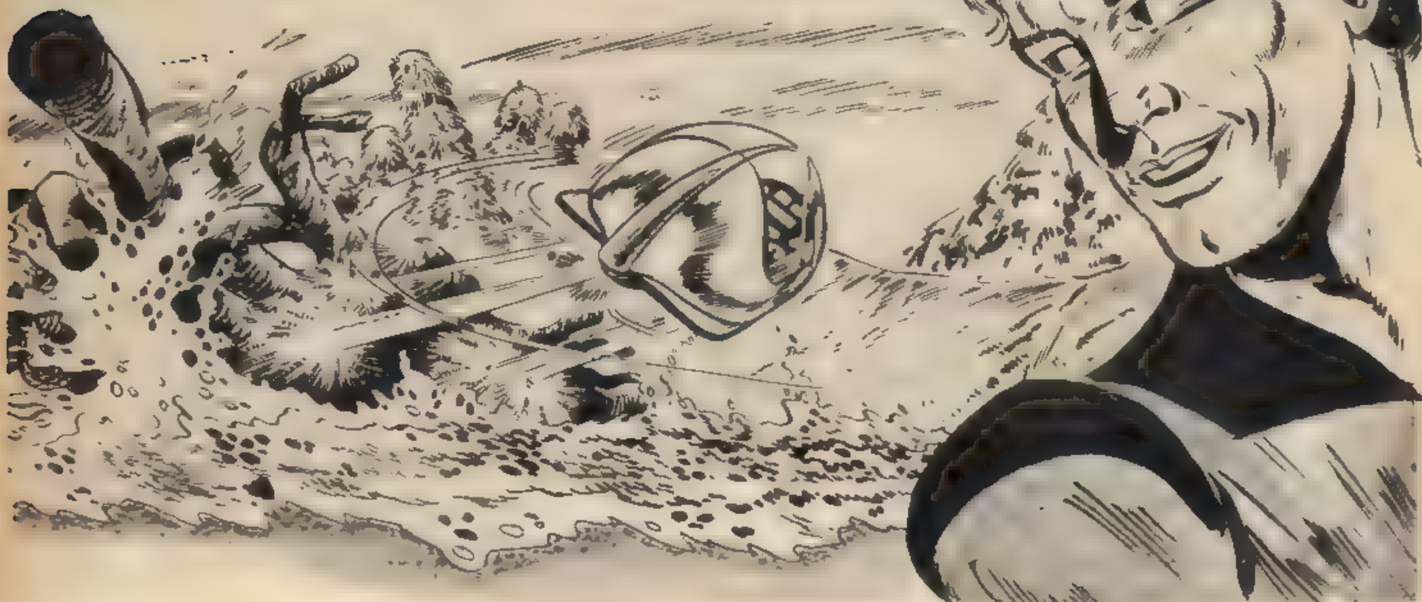
WORDT VERVOLGD

puzzelen met LUCORIENT

DOOR JAN MEIJLENDIJKS
SAMENSTELLING: HENK ALBERS

ZOALS VELE PLANETEN DOEN, WENTELEN OOK DEZE 24 KLEINE LINKSOM OM HUN ZON, TERWIJL ZE ZELF RECHTSOM, DUS KLOKSGEWIJS DRAAIEN. BEGIN BIJ HET PLANEETJE GENUMMERD 1 EN SCHRIJF DE LETTERS OP. HOE JE ZE MOET OPSCHRIJVEN MOET JE ZELF UITZOEKEN. JE KUNT DAT NAMELIJK BIJ IEDERE PLANEET OP VIER MANIEREN BIJ DE EERSTE PLANEET NAMELIJK *EENR OF ENRE OF NREE OF REEN*, STEEDS KLOKSGEWIJS ACHTER ELKAAR DUS. DE VOLGENDE PLANEET BESTAAT UIT DE LETTERS TUIM, OF UIMT. ALS JE EEN EN TWEE AAN ELKAAR VOEGT KUN JE MAKEN: *EEN RUIMT*. ZO PAS JE STEEDS IEDER GROEPJE VAN VIER LETTERS OP DE PLANEETJES AAN ELKAAR, ZODANIG DAT EEN RIJMPJE ONTSTAAT.

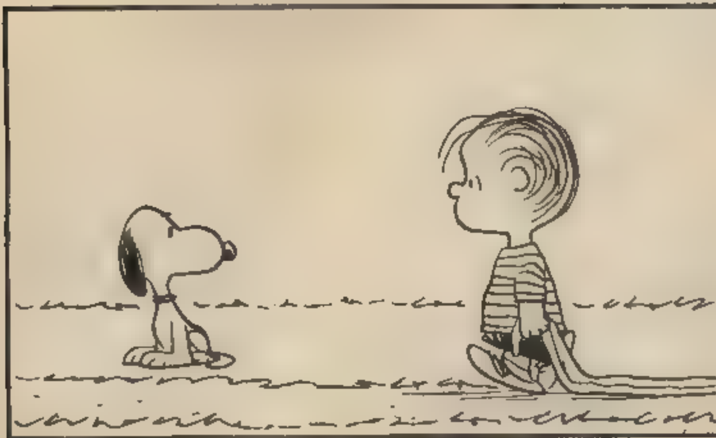
NR / EE (1)
TU / MI
EL / KIJ
AU / OT
RI / ET
IT / RV
OE / OG
NR / EI
EJ / DT
IS / UT
DE / IJT
ID / EI
LS / ER
AT / EI
IF / EZ
TL / CU
OE / VN
FD / EI
AT / SI
NU / UJ
DI / TS
EM / EO
IL / KIJ
HE / DI

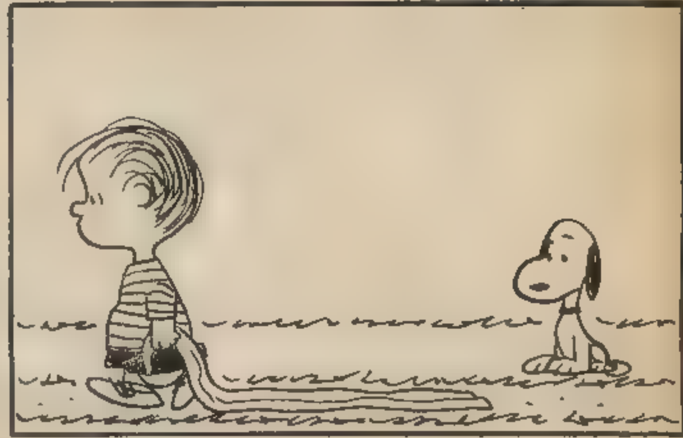

OPLOSSING VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

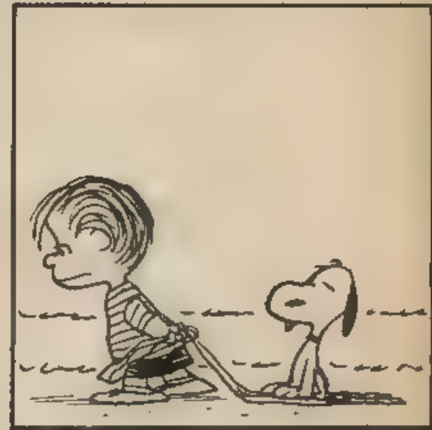
DOOR SCHULZ

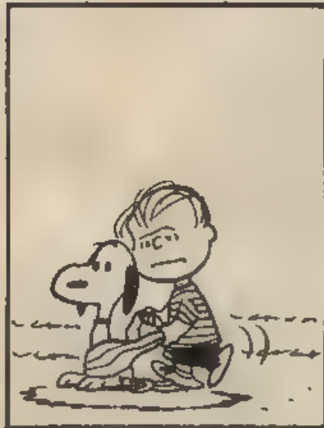

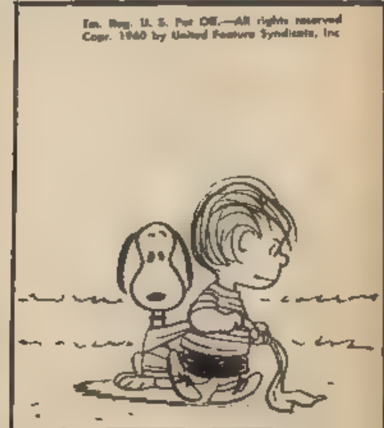

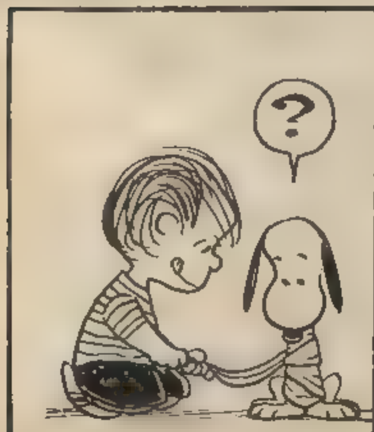

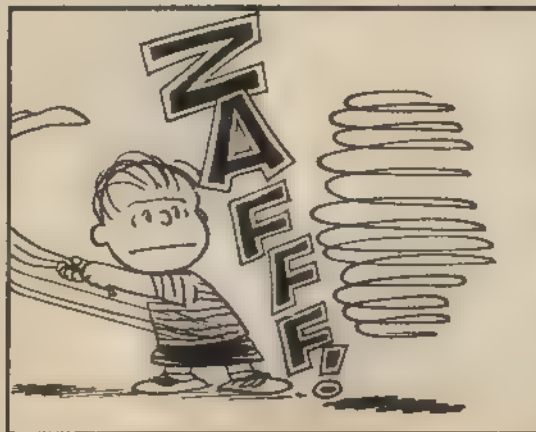

EARTH AND FIRE

foto: Niko Venneker

v.l.n.r.:
Chris Koerts,
Gerard Koerts,
Ton van der Kley,
Jerney Kaagman
en
Hans Ziech

EARTH AND FIRE

tekst: Jan de Rooij

Earth and Fire is in korte tijd een begrip geworden in de Nederlandse popwereld. In één jaar tijd werden vier singles uitgebracht die evenzovele hits werden. We zullen ze nog even in herinnering brengen. Seasons, de single die de successenreeks inleidde, wist in januari 1970 de tweede plaats van de Veronica Hitparade te behalen, vier maanden later legde Ruby Is The One beslag op de vierde plaats, vervolgens stormde Wild And Exciting onvervaard de Top Tien binnen en op dit moment, het kan niet op, gooit Invitation weer hoge ogen op de diverse hitlijsten. Geweldige resultaten voor een groep die onder de huidige naam nog maar goed anderhalf jaar bestaat.

De Voorschotense tweeling Chris en Gerard Koerts (resp. sologitaar en orgel/piano/fluit) die we de eigenlijke oprichters van Earth and Fire mogen noemen, riepen zo tegen november 1967 de groep The Swinging Strings in het leven. Als basgitarist hadden ze daarvoor de uit The Soul afkomstige Hans Ziech aangetrokken en als drummer fungeerde Cees Calis, een groentje in de muziekbusiness. Puur voor eigen genoegen werd er gespeeld, aan optredens dacht niemand. Toch gingen de jongens na verloop van tijd op de toen in zwang zijnde undergroundtoer, wat meteen bij het publiek aansloeg. De niet erg hippe naam The Swinging Strings kon natuurlijk niet meer gehandhaafd worden en de groep werd dan ook in allerhaast omgedoopt in Opus Gainfull. Een naam die bij de toenemende schare verkeerd viel. De gebroeders Koerts, die nogal belangstelling hebben voor astrologie, krabbelden eens in hun baard wat tot beider verrassing de naam Earth and Fire opleverde. De tweeling behoort namelijk bij dat teken van de dierenriem dat correspondeert met het VUURteken, Hans en Cees daarentegen bij het AARDEteken. Vandaar deze schone benaming!

Joop Roelofs van de Q'65, een formatie die op het ogenblik veel te weinig in de belangstelling staat, kreeg op een gegeven moment gedaan dat Earth and Fire in het voorprogramma van de Golden Earring kwam te staan. En toen begon het allemaal! Earring George Kooymans schreef Seasons, wist producer Freddy Haayen voor de groep die inmiddels met zangeres Jerney Kaagman versterkt was, te interesseren en van dit nummer dat vliegensvlug op de plaat werd gezet, konden niet genoeg exemplaren geperst worden. Red Bullet, waar Freddy en Joost de Draayer directeur van zijn, ging na dit platensucces exclusief de belangen van de groep behartigen. De resultaten zijn bekend.

Anno 1971 trekken de vijf — drummer Cees Calis is inmiddels om nogal onduidelijke redenen vervangen door ex-opticien Ton van der Kley — vrijwel dagelijks met de twee roadmanagers en de lichtshowspecialisten door het land. Earth and Fire is een florerende onderneming. Niet alleen in Nederland beklimmen ze de hitladder. Ook in het buitenland is een reputatie opgebouwd. Een maand geleden stond de groep nog op de zevende plaats van de Japanse hitparade. In Tokio en omstreken zijn er van Seasons (tjongejonge, wat lopen die Japanners achter) zo'n 400.000 schijven omgezet, wat altijd nog lekker aantikt als je wat krap bij kas zit. De wat triest blikkende Hans Ziech die ons de nodige informatie over het wel en wee van Earth and Fire verstrekte, lijkt er niet koud of warm meer van te worden.

Schaft hij zich binnenkort een retourtje Tokio aan? Ziech: „Het heeft op dit ogenblik weinig zin om naar Japan te gaan. Als we er eenmaal zijn, staat Seasons toch niet meer in de Top Tien. Zodra de tweede single er op de hitlijsten prijkt, brengen we een bezoek. Naar alle waarschijnlijkheid zal 21 Century Show, een nummer getrokken van onze eerste en tot nu toe enige elpee, worden uitgebracht."

Wanneer denken Ziech en Co. Amerika te veroveren? „Daar denken we nog niet aan. Echt, het succes in Japan kwam als een volslagen verrassing. Ik vind dat we ons eerst maar eens op de platenmarkten van Duitsland (we staan 12 in Saarbrucken, die dingen houd ik precies bij) en Frankrijk moeten werpen. In Engeland zie ik helemaal niets, die jongens zijn veel te chauvinistisch. Elke plaat die daar over de toonbank gaat, is meegenomen."

Nu we het toch over platen hebben, waar blijft de tweede elpee? „Die is in de maak. We zijn er druk voor aan het oefenen. Zoals gewoonlijk zullen de meeste composities weer van de hand van Chris komen, die ook drie van de vier hitsingles heeft geschreven. Ik kan er dit over zeggen: we doen geen concessies. We brengen uitsluitend muziek die we zelf fijn vinden. Op één kant van de langspeler komt alleen Song Of The Marching Children te staan. De elpee zullen we ook naar dit nummer noemen, wat trouwens in verkorte vorm op de B-kant van Invitation te vinden is."

Wie gaan er naar optredens van Earth and Fire? „Het Top Veertigpubliek. De tieners komen in eerste instantie alleen om onze hitsingles te beluisteren. Het leuke is dat we ze vaak een tweede of derde keer weer terugzien. Ze willen dan de onbekende en de minder commerciële nummers horen. Onze singles stemmen we tegenwoordig toch minder op het grote publiek af. Ze worden wat complexer, vind ik. De komende maanden gaan we de duur van de optredens terugbrengen van 3½ naar 1½ uur. We willen geen achtergrondmuziek meer leveren. De geluidsoverbrenging moet ook beter worden, wat we denken te bereiken door de aanschaf van extra mengpanelen en een aangepaste mellotron. Een nieuw instrumentarium wordt momenteel voor ons ontwikkeld. Je hoort het wel, we zijn met onze groep nog lang niet waar we wezen willen."

DISCOGRAFIE

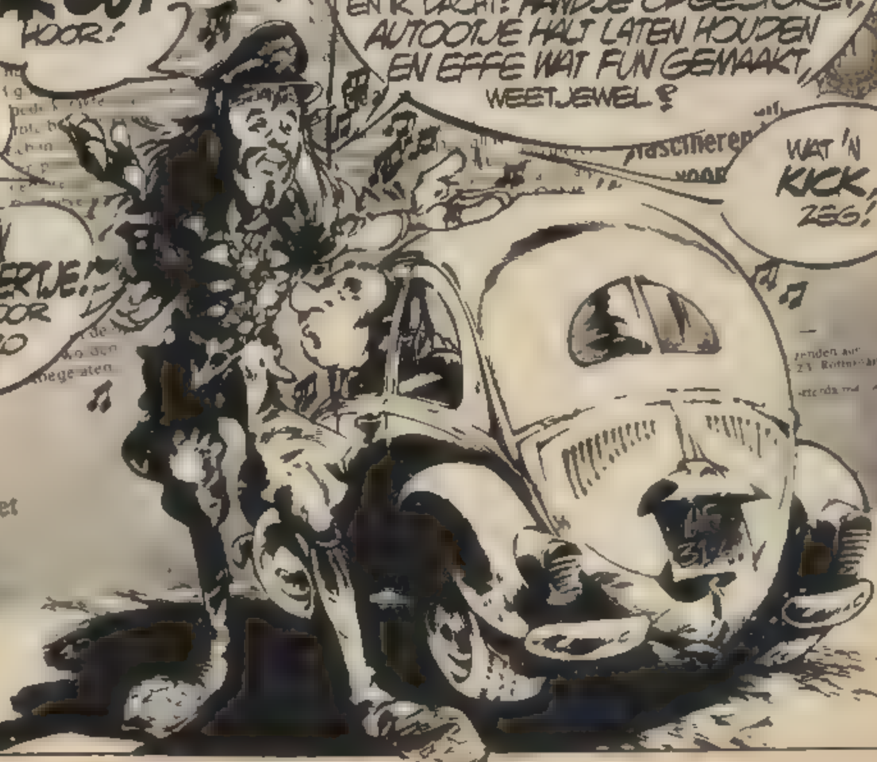
Singles:
Seasons/ Hazy paradise nr. S1335; Ruby is the one/ Mechanical lover nr. 2050019; Wild and Exciting/ Vivid shady land nr. 2050044; Invitation/ Song of the marching children nr. 2050084.
Elpee:
Earth and Fire nr. 2441011.

MODERNE MENSEN MET EIGENTIJDSE MENTALITEIT GEVRAAGD

pep spotter DOOR:

't Popfestival in het Kralingse Bos en de Rotterdamse Politie

Zo tussen 60 en 70 duizend popfans en hippies op het festival in Kralingen. 'n Vredige ontspannen sfeer. Drie dagen hield de Rotterdamse Politie 'n oog op deze alternatieve maatschappij. Onopvallend als festivalganger. ■ de hekken in uni verkeer regelend De politieman do 'gewoon' zijn werk zonder voor elke situatie 'n preciese taakomschr te krijgen. Een pol in Rotterdam moet alleen fysiek maar mentaal zijn mannetje s Daarom zoekt de Rotterdamse Politie voor de uitbreiding van haar korps moderne mensen met 'n eigentijdse mentaliteit

De Indiaanse opperhoofden en hun oorlogen: LONE WOLF

TIJD VOOR DE BIZONJACHT

Illustratie en adviezen: Hans G. Kresse

Door Quint

deel 9

Mijn naam is Guipa'go, in uw taal Eenzame Wolf, en ik ben een Kiowa-stamhoofd. Ik tekende met negen andere stamhoofden het verdrag van Medicine Lodge, in 1867, waarin we overeenkwamen met onze Kiowas naar een reservaat te gaan. Ik heb dat verdrag geschonden, maar ik meen rechtvaardig gehandeld te hebben.
Het reservaat was groot, maar niet groot genoeg. Het was een gebied waar geen mens in leven kon blijven. Niets dan zand en rots en gebergte. Daar zouden we met rust worden gelaten, want geen enkele blanke zou die grond voor zichzelf begeren. Natuurlijk zou ik nooit overeen zijn gekomen naar dat reservaat te gaan, waar we niets konden verbouwen en dus niet voor onszelf konden zorgen als me niet beloofd was dat er rantsoenen verstrekt zouden worden. En ik dacht dat we altijd nog konden jagen. Natuurlijk, de jacht zou er niet zo goed zijn als op onze vroegere jachtgronden — maar de bizons zouden in het najaar in elk geval komen opdagen.
Maar de dag kwam dat ik besefte dat mijn volk aan het verhongeren was. We leefden diep in het gebergte van dat reservaat, waar geen enkel gewas wilde groeien en het was ons niet toegestaan te jagen. Onze geweren waren opgesloten in het huis van een blanke man, die de Indiaanse agent werd genoemd. Die man moest ook het eten aan ons uitreiken. Maar als we naar hem toe gingen, kregen we steeds te horen dat er geen eten voor ons was en dat we geduld moesten hebben. De mensen die beloofd hadden het ons te sturen, hadden onder elkaar onenigheid gekregen, daarom was het niet gekomen. Dat vertelde hij ons.
Wij, Kiowas, die eens vrij en onafhankelijk waren, wij waren genoodzaakt te bedelen bij die kleine man. Soms, als we lang genoeg bleven smeken, gaf hij ons een oude koe mee. Tweemaal stierf de koe die we kregen vóór we ons kamp bereikt hadden en iedereen weet dat het vlees van dieren die uit zichzelf sterven niet goed is — maar we waren wel gedwongen het vlees te eten.
Onze kinderen huilden van de honger en we sneden onze leren mocassins aan repen, zodat ze erop konden zuigen. Het was een lange dorre zomer, zodat de stromen droogliepen in het zand en de rotsen door de hitte leken te verpulveren. Maar tenslotte kwam toch het najaar en ik wachtte met ongeduld. En eindelijk kwamen mijn verspieders me vertellen dat de bizons in aankomst waren. Ik liet iedereen zich gereed maken, want in korte tijd — de tijd die de kuddes nodig hadden om ons reservaat te doorkruisen — moesten we zoveel mogelijk dieren doden en het vlees zouten tegen verrotting, zodat we erop konden teren tot de voorraden kwamen.
Toen ging ik naar het huis van de agent en vroeg hem de geweren te geven, al was het maar voor korte tijd. Hij antwoordde dat hij dat niet kon doen. Ik zei dat we dan met pijl en boog zouden jagen. Maar hij werd kwaad en waarschuwde me dat er soldaten zouden komen om ons te straffen als ik mijn mannen van wapens zou voorzien.
Alles wat we mochten doen, was wachten op het beloofde eten. En dat kwam niet. Maar het was onmogelijk om langer te wachten met kinderen die huilden van de honger in het kamp. Ik nam een besluit en keerde terug naar mijn volk en vertelde hen alles, ook wat mijn besluit was en mijn volk was het met mij eens.
Te voet trokken we weg uit het reservaat. We hadden geen wapens en geen paarden. Lang geleden hadden we onze paarden al moeten opeten. We kwamen na een paar dagen bij een nederzetting van de blanken en toen ze ons in de verte zagen aankomen, vluchtte iedereen weg; maar ze konden de oogst op hun akkers en hun paarden niet meenemen in de huizen. Dus wij haalden de oogst voor hen binnen en namen de paarden mee, terwijl er uit de huizen op ons geschoten werd en daarna trokken we verder.
We sloegen kamp op en aten dagen achtereen en mijn beste krijgers trokken er met mij op uit en overvielen een andere nederzetting, waar we geweren en munitie buit maakten. Toen waren we gereed voor de bizonjacht en het was van geen belang meer of de kuddes al of niet door ons reservaat kwamen. We waren weer vrije Kiowas.
De tijd was helaas voorbij dat mijn verspieders me kwamen melden dat ze niets dan bizons hadden gezien over het hele land. Maar ze keerden terug met berichten over kleine kuddes en ik liet mijn volk zich gereed maken voor de bizondans. Ik stuurde de roeper zingend langs de tepees.
„De messen moeten geslepen worden.
De pijlen moeten worden gescherpt.
Maakt ze klaar! Haast u!
Maak de paarden klaar!
We zullen uitrijden.
Volop vlees zullen we halen!"
Ja, het was tijd voor „het grote vleesmaken" en we vertrokken naar waar de bizons gezien waren.
Toen we de bizons dicht genaderd waren, omringden mijn jagers ze en een kreet ging op als bij oorlog. „Val aan!" Toen rees een grote stofwolk op en begon iedereen te schreeuwen en alle jagers begonnen te doden — ieder voor zichzelf.
Ik reed recht op een bizon af en schoot hem achter de linkerschouder en toen hij begon te vallen, achtervolgde ik een tweede, en daarna een derde, zolang mijn paard kon. Zo deden al mijn krijgers.
Toen mijn paard moe werd, stopte ik en begon mijn laatste bizon te villen en over de hele vlakte, zo ver als ik zien kon, waren mijn mannen bezig bizons te slachten. De vrouwen en de oude mannen, die niet meer konden jagen, kwamen er aan om ons te helpen. Alle vrouwen lieten lange, schelle trillers van vreugde horen. De kinderen scharrelden maar wat rond en aten hun buiken vol aan rauwe lever. Het was alles zoals het zijn moest en ik was blij dat de dagen van het reservaat voorbij waren — dit was het vrije jagersleven dat wij Kiowas gewend waren en we zouden het niet meer opgeven. Ik was die dag voor het eerst sinds lange tijd weer gelukkig.
Toen het uitsnijden klaar was, hingen we het vlees over de paardenruggen en bonden het vast met repen verse bizonhuid. Op weg naar een goede kampplaats met voldoende hout en water, waren alle paarden zwaar afgeladen.
En toen we zoveel gegeten hadden als we maar konden, begonnen de vrouwen de rest van het vlees in lange repen te snijden en het over de rekken te hangen om in de zon te drogen. Je kon overal rood vlees zien hangen. We feestten de hele nacht door en dansten en zongen. Maar 's morgens brachten mijn verspieders het bericht dat soldaten in aantocht waren. Na lang overleg stuurde ik twee oude en wijze mannen naar hen toe om te onderhandelen; maar ze keerden somber terug en vertelden dat we ons moesten overgeven of anders gedood zouden worden. De soldaten kwamen ons straffen voor het stelen van paarden en wapens en ze hadden grote geweren bij zich, die ze kanonnen noemden en die op wielen worden meegesleept. Er viel niet tegen zulke geweren te vechten, dat wisten we allemaal. Maar we wilden onze vrijheid niet meer opgeven. Ik riep al mijn krijgers bijeen en we begonnen te beraadslagen en tenslotte bedachten we een list.

De soldaten naderden in een lange rij, twee aan twee en behalve de voorsten reed iedereen in het stof. Ze stopten toen de sergeant een teken gaf. Het was een kortaangebonden, arrogante sergeant die weinig vertrouwen had in de Indiaanse gids. Hij had die oude Kraai-Indiaan met zijn stinkende buffelleren jas niet nodig om te zien waar die verrekte Kiowas waren heengereden! Hun spoor in het ruige landschap was duidelijk genoeg. Veel té duidelijk, vond de gids, maar hem werd niets gevraagd.
De sergeant liet zijn mannen het spoor volgen tot ze in de verte rook zagen opstijgen. Het was niet de rook van kampvuren; het was zwarte, onheilspellende rook.
Ze naderden behoedzaam en zagen tot hun verrassing de naargeestige restanten van een verbrand Kiowa-kamp. Overal geblakerde palen, waarop nog vlees uitgestald stond, zo verschroeid dat de stank niet te harden was. En vernielde, verbrande tepees, maar van de Kiowas geen spoor. Ze moesten nog geen twee uur geleden in paniek gevlucht zijn. Voor wie? Andere militairen?
De sergeant begreep het niet. Het was aannemelijker dat de bestolen boeren een strafexpeditie hadden ondernomen. Maar dan moesten ze wel met velen zijn geweest. En tijd om te overleggen was er ook niet, als hij van de situatie gebruik wilde maken. En dat wilde hij maar al te graag. Die Kiowas waren tenslotte beruchte vechters en dan was het prettig als het zware werk al voor je was opgeknapt door anderen. Nu restte hem nog het werk helemaal af te maken. Hij gaf met luide stem orders, de jonge arrogante sergeant, en de soldaten stegen haastig op. De veldkanonnen werden achtergelaten; in galop ging het verder, achter de gevluchte Indianen aan.
De oude Kraai-Indiaan op zijn magere paard probeerde de sergeant bij te houden, iets roepend in zijn belachelijke Engels: maar die poging moest hij weldra opgeven. Hij keerde misnoegd terug naar de soldaten die waren achtergebleven om de veldkanonnen te bewaken. Soms keek hij om naar de galopperende soldaten, die het spoor volgden in de richting van de hoge rotsen. Hij was er niet gerust op. Nooit had hij een Kiowa-kamp gezien met zo weinig tepees, die zó bij elkaar geplaatst stonden dat ze de indruk maakten veel méér tepees te zijn. Nooit had hij waardeloze ingewanden op rekken uitgestald gezien, alsof het goed vlees was dat moest drogen in de zon. Nee, er klopte iets niet.
De Kraai liep langs de zogenaamde tepees, die allemaal veel te weinig materiaal hadden om die naam te verdienen; twee of drie tepees waren opgezet met het materiaal van één, dat was zelfs in die geblakerde en verschroeide toestand nog te zien. En waarom zag hij nergens de sporen van beslagen paarden? Waren het dan geen blanken geweest die de Kiowas overvielen? Als het Indianen waren geweest, waarom zouden die dan in brand steken wat ze goed konden gebruiken? En ineens begréép de oude Kraai het. Te laat zag hij dat de Kiowas een imitatiekamp hadden gebouwd en in brand gestoken en dat ze erop rekenden dat de soldaten hen haastig zouden achtervolgen, zoals ze verslagen, berooide tegenstanders zouden doen...
Te laat! De Kiowas zouden hun achtervolgers opwachten, gereed om toe te slaan, en de veldkanonnen waren achtergebleven...
Ik, Gúipa'go, Eenzame Wolf, joeg de soldaten op de vlucht na een kort vuurgevecht en zo verrast waren de bleekgezichten dat ze bléven vluchten, zonder zich zelfs de tijd te gunnen hun grote geweren mee te slepen. Die hebben mijn jongemannen dan ook triomfantelijk in een afgrond gerold, zodat ze nooit meer tegen ons gebruikt kunnen worden.
We maakten een paar gevangenen, maar die gedroegen zich zo laf dat we ze de martelpaal niet waardig vonden.
We lieten ze gaan. Na het behalen van zoveel scalpen waren mijn krijgers niet bloeddorstig meer. We dansten de hele nacht en zongen overwinningsliederen. De laatste gevangene die we vrijlieten, was een oude Kraai-Indiaan. Hij vertelde me hoe de soldaten ons „kamp" gevonden hadden, en ik moest om zijn verhaal verschrikkelijk lachen. Ik herinner me die nacht en hoe we allemaal moesten lachen en hoe het dansen weer begon, en het eten — in ons werkelijke kamp dat we achter de hoge rotsen hadden opgeslagen.

Sandy Coast

Onno Bevoort

foto's: Gijsbert Hanekroot

tekst: Jan de Rooij

Ronald Westerbeek

Jan Vermeulen

Groepen komen en groepen gaan, het is een oud verhaal, maar groepen die gaan en terugkomen is een wat minder alledaags verschijnsel. De op 28 oktober 1961 opgerichte Voorburgse formatie Sandy Coast kon reeds in de nadagen van 1964 op hitsuccessen bogen. Wekenlang stond de groep in de Top-40 met het nummer Subject Of My Thoughts. Dat Sandy Coast niet zomaar een van de vele combinaties was, werd bevestigd door het predikaat „beste buhne groep van Nederland" dat Hans Vermeulen (gitaar), Onno Bevoort (drums), Jan Vermeulen (gitaar) en Ronald Westerbeek (orgel, piano) opgeprikt kregen. (N.B. basgitarist Henk Smitskamp is er pas vijf maanden bij!)
Zelfs de Engelse platen-boss Larry Page, een man die in zijn kantoortje zo'n veertien gouden platen van zijn geesteskinderen The Troggs koestert, had belangstelling voor de jongens uit Voorburg. Op het contract dat hij in elkaar frommelde, wilde Hans Vermeulen wel ingaan. Het leverde de mannen echter niets op. Al snel kwam namelijk aan het licht dat het platenimperium van Page minder stabiel was dan het leek. Z'n hele boeltje, inclusief opstallen en artiesten, werd doorverkocht aan Beatles-uitgever Dick James. Deze goede man had nog nooit van de Sandy Coast gehoord, interesseerde zich er nauwelijks voor, maar keek er wel nauwlettend op toe dat de vier niet op een andere platenmaatschappij overstapten. Inmiddels is het via een forse uitkoopsom toch gelukt de jongens, rond wie het erg stil was geworden, vrij te krijgen. True Love, That's A Wonder, de eerste opname door Red Bullet voor Polydor, werd meteen een grote hit en staat momenteel zelfs genoteerd als „hitpick" in het Amerikaanse muziekblad Billboard.
Het brein achter de Sandy Coast, de 23-jarige Hans Vermeulen, die onlangs nog in de Vuist zijn nu geflopte solonummer In The Land Of Nowhere mocht zingen, wordt momenteel overstroomd met aanvragen voor TV-optredens en persconferenties. Voor zijn hobby's: voetbal (hij is een fanatiek supporter van Feijenoord) en knutselen heeft hij geen tijd meer. Als hij niet op het toneel staat, is hij op dit moment te vinden in de Haagse GTB-studio's waar onder leiding van de producers Freddy Haayen en Jaap Eggermont aan de deze maand uit te komen langspeler wordt gewerkt. De eerste twee albums, From The Workshop en Shipbreak, waren voor Nederlandse begrippen erg goed maar werden nauwelijks verkocht. Zo gaat dat nu eenmaal met elpees. Werd er vroeger vier uur aan een lp gewerkt, tegenwoordig staan de jongens veertien dagen in de studio. De nummers zijn heavier dan voorheen. Een normaal verschijnsel, als je een hit hebt, moet je wel.
Hans houdt zich niet alleen met de Sandy Coast bezig, maar ook met de Musicians Union Band, een groep waaraan eenentwintig meer of minder bekende figuren uit het Nederlandse popleven hun medewerking verlenen. Samen met zijn vriend Ray Fenwick (ex-Tee-Set, ex-After Tea en ex-Spencer Davis Group) heeft hij deze onderneming uitgedacht. Dat het van de grond gekomen is, mag een wonder genoemd worden, want in ons popwereldje vierde immers tot voor kort haat en nijd hoogtij. Aan de Musicians Union Band werken onder andere mee de complete Sandy Coast, Peter Tetteroo, Hans van Eijck en Ferry Lever van de Tee-Set, Rinus Gerritsen (Golden Earring), Jerney Kaagman (Earth and Fire), Robert Jan Stips (Super Sister), Polle Eduard (After Tea), Rudy Bennett (ex-Motions) en Beer Klaassen (Q 65). Los van groepsbelangen is een dijk van een plaat in elkaar gedraaid, een soort semi-Sandy Coastalbum dat het aanschaffen alleen al om de grandioze Elvis Presley-medley waard is.
Wat zijn de favoriete singles van Hans, die in vroeger dagen nog aan het conservatorium heeft gestudeerd?
Vermeulen: If Not For You van Olivia Newton-John en Snowbird van Ann Murray. Verder ben ik stuk van alles wat Crosby, Stills, Nash & Young maken. In Nederland vind ik Super Sister goed, al zijn die jongens wel wat erg pretentieus en dan natuurlijk Marianne Noble, voor wie ik Take Me To Your Leader geschreven heb
Hans die een erg belangrijke jongen in de muziekbusiness wordt, zo hij het al niet is, zou dolgraag nog eens op toernee gaan door Amerika. Wie weet? We hebben zo het gevoel dat True Love er best eens zou kunnen doorbreken. In ons land zijn er onderwijl al 50 000 omgezet. En dat van een groep die bijna ontbonden werd!

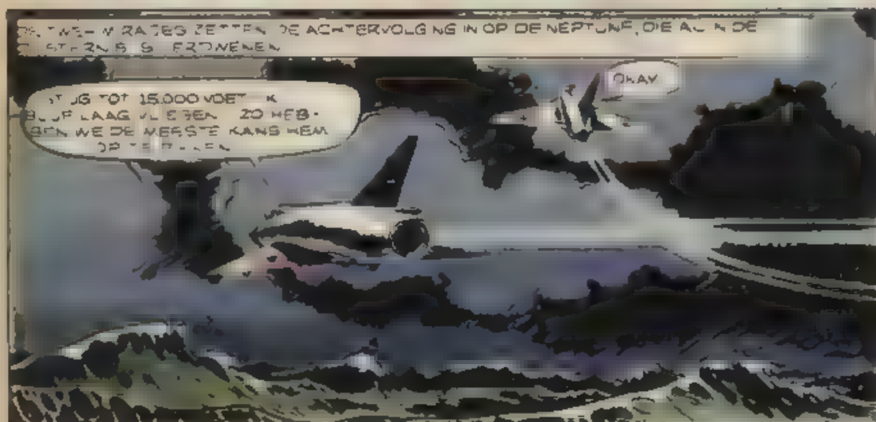
Henk Smitskamp

Hans Vermeulen

MICK TANGY

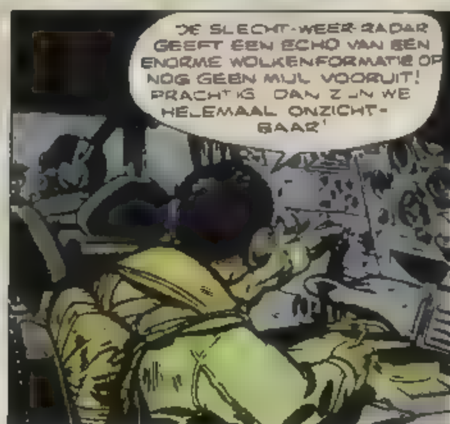
ACHTERVOLGING IN OP DE NEPTUNE,
15.000 VOET
LAAG VLIEGEN ZO HEB-
BEN WE DE MEESTE KANS HEM
OKAY

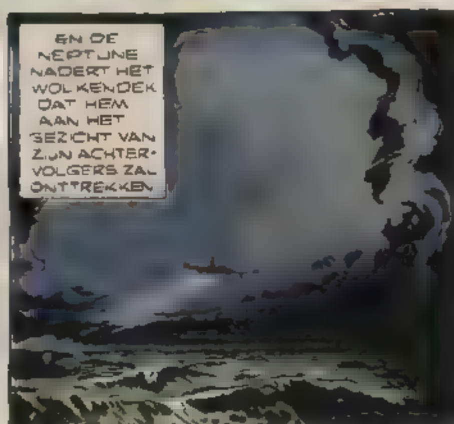
EVEN LATER
MET DEZE SNELHEID HEBBEN WE 'M ZO INGEHAALD
ZEER VER ACHTER ONS TWEE LICHTEN! WE WORDEN ACHTERVOLGD DOOR STRAALJAGERS ONGETWIJFELD

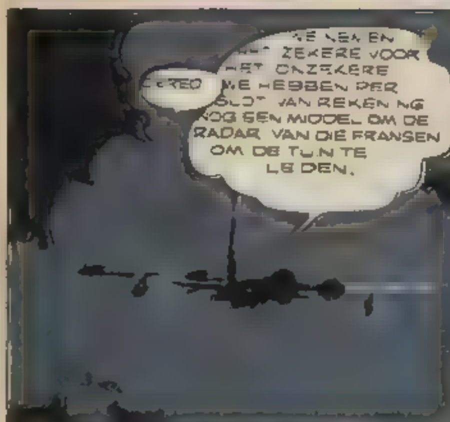
WE KUNNEN WEL ONTSNAPPEN AAN HUN RADAR, MAAR ZE KUNNEN ALTIJD AFGAAN OP HET VUURSCHIJNSEL VAN ONZE MOTOREN!

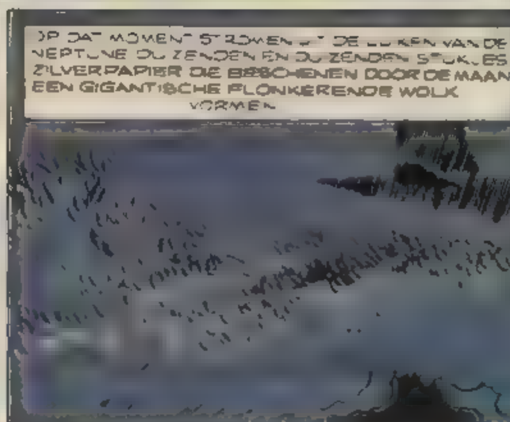
DE SLECHT-WEER-RADAR GEEFT EEN ECHO VAN EEN ENORME WOLKENFORMATIE OP NOG GEEN MIJL VOORUIT! PRACHTIG DAN ZIJN WE HELEMAAL ONZICHTBAAR!

EN DE NEPTUNE NADERT HET WOLKENDEK DAT HEM AAN HET GEZICHT VAN ZIJN ACHTERVOLGERS ZAL ONTTREKKEN

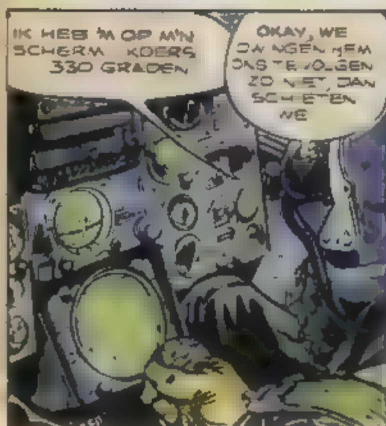

ZEKERE VOOR HET ONZEKERE WE HEBBEN PER SLOT VAN REKENING NOG GEEN MIDDEL OM DE RADAR VAN DIE FRANSEN OM DE TUIN TE LEIDEN.

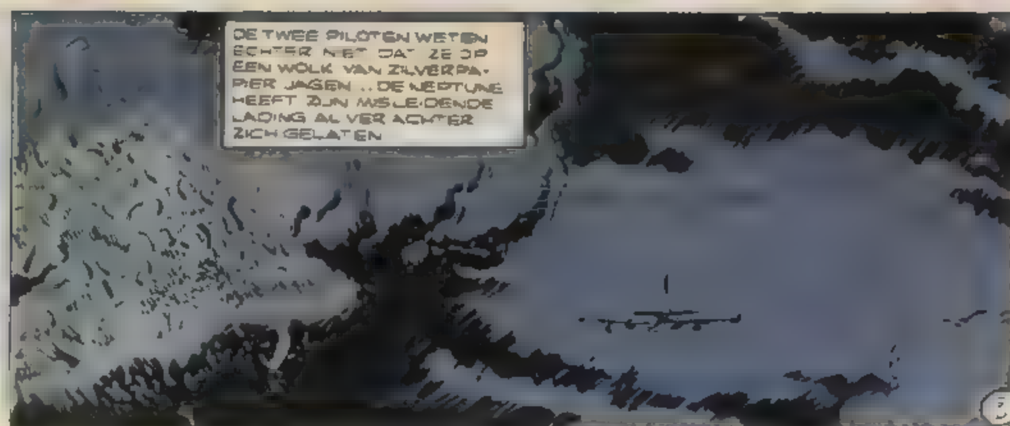

OP DAT MOMENT STROMEN UIT DE LUIKEN VAN DE NEPTUNE DUIZENDEN EN DUIZENDEN STUKJES ZILVERPAPIER DIE BESCHENEN DOOR DE MAAN, EEN GIGANTISCHE FLONKERENDE WOLK VORMEN
HA HA HA DE FRANSEN ZULLEN OP HUN NEUS KIJKEN
KOERS 90 GRADEN WEST

IK HEB 'M OP M'N SCHERM KOERS 330 GRADEN
OKAY, WE DWINGEN HEM ONS TE VOLGEN ZO NIET, DAN SCHIETEN WE

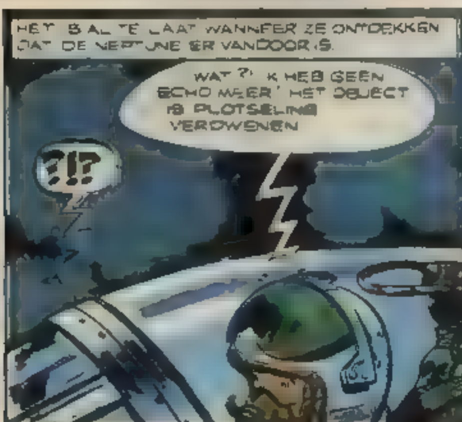

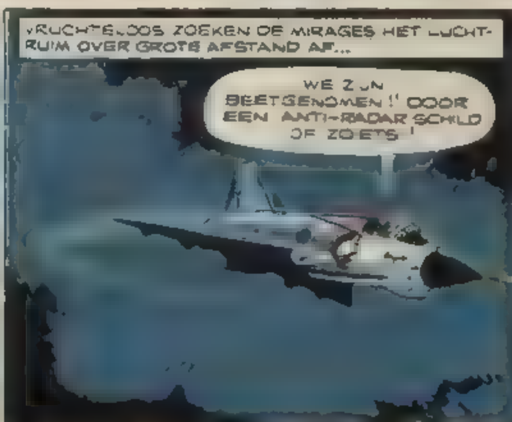
DE TWEE PILOTEN WETEN ECHTER NIET DAT ZE OP EEN WOLK VAN ZILVERPAPIER JAGEN ...DE NEPTUNE HEEFT ZIJN MISLEIDENDE LADING AL VER ACHTER ZICH GELATEN

OPERATIE STILLE ZUIDZEE

TEKST: CHARLIER   TEKENINGEN: JIJÉ   VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

Het onbekende spionagevliegtuig is voor de tweede keer boven Hao verschenen. Nu zijn de Fransen echter beter voorbereid, gelukkig

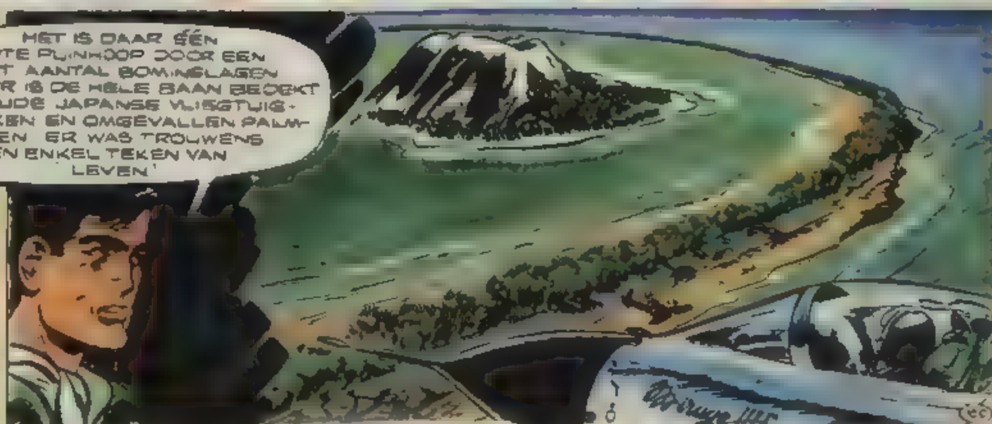

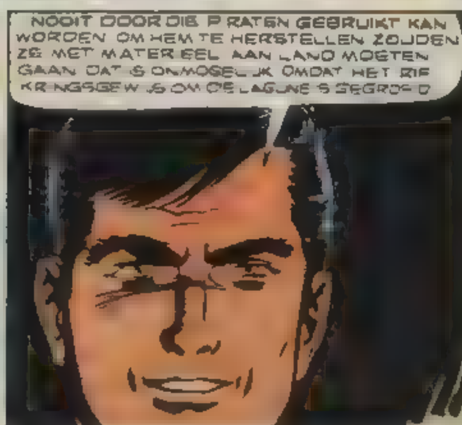

MICK TANGY

DE VOLGENDE MORGEN WORDT EEN VERGADERING BELEGD
WIJ MOETEN ZE ONTMASKEREN! WE KUNNEN HET ONS NIET VEROORLOVEN VOOR GEK TE WORDEN GEZET
VOLGENS HET RAPPORT VAN TANGY HEEFT DIE NEPTUNE DE BESCHIKKING OVER DE MODERNSTE ANTI-RADAR UITRUSTING. DAT MAAKT DE ZAAK WEL MOEILIJKER
WANT ONZE TOESTELLEN HEBBEN GEEN GELIJKWAARDIGE OPSPORINGSAPPARATUUR

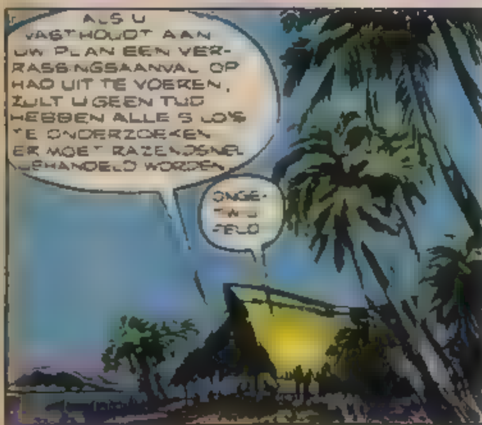
WAAR IK ME HET MEEST BEZORGD OVER MAAK, IS WAT DE VIJAND WIL DOEN MET DE FOTO'S DIE ZE GEMAAKT HEBBEN

INTUSSEN EEN PAAR HONDERD KILOMETER VAN HAO
DEZE KEER HEEFT U NIET TE KLAGEN GEHAD OVER DE KWALITEIT VAN DE FOTO'S, KASUKI! DE DETAILFOTO'S ZIJN HAARSCHERP.
HEEL GOED. DEZE FOTO'S, SAMEN MET DE MONSTERS STOF EN ROOK DIE UW VLIEGTUIG HEEFT GENOMEN, HEBBEN HET MIJ MOGELIJK GEMAAKT VRIJ NAUWKEURIG DE PLAATS TE BEPALEN WAAR HUN ATOOMBOMMEN LIGGEN

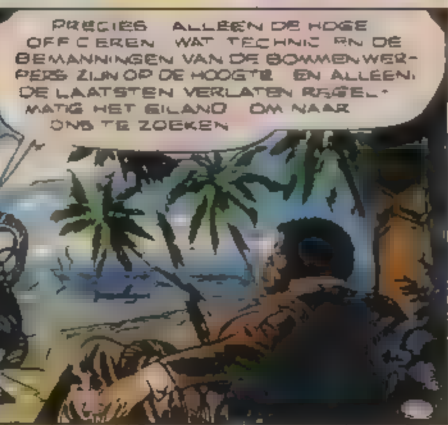
ONGELUKKIGERWIJZE HEBBEN ZE UIT VOORZORG DE SILO'S OVER EEN GROOT OPPERVLAK VERSPREID EN IK WEET NOG NIET MET ZEKERHEID WELKE NOERDAAD EEN ATOOMBOM BEVATTEN

ALS U VASTHOUDT AAN UW PLAN EEN VERRASSINGSAANVAL OP HAO UIT TE VOEREN, ZULT U GEEN TIJD HEBBEN ALLE SILO'S TE ONDERZOEKEN. ER MOET RAZENDSNEL GEHANDELD WORDEN
ONGETWIJFELD

OP HAO ZULLEN ER MAAR EEN PAAR MENSEN ZIJN DIE WETEN WELKE SILO'S IN FEITE „BEZET" ZIJN

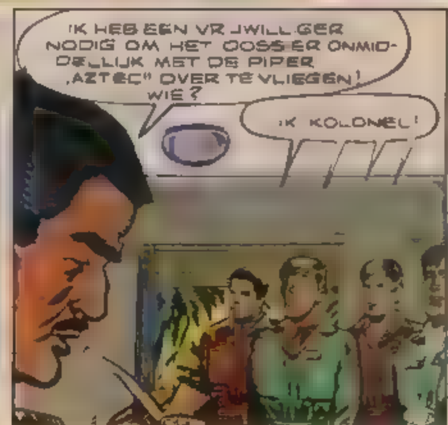
PRECIES. ALLEEN DE HOGE OFFICIEREN, WAT TECHNICI EN DE BEMANNINGEN VAN DE BOMMENWERPERS ZIJN OP DE HOOGTE. EN ALLEEN DE LAATSTEN VERLATEN REGELMATIG HET EILAND... OM NAAR ONS TE ZOEKEN

WE MOETEN DUS EEN PILOOT VAN EEN MIRAGE III OF IV TE PAKKEN ZIEN TE KRIJGEN! IK GELOOF DAT IK WEL 'N IDEETJE HEB
? ?

INTUSSEN OP HAO
DE BEVELVOEREND ADMIRAAL IN PAPEETE HEEFT MIJ DRINGEND OM EEN VOLLEDIG RAPPORT VERZOCHT OVER DE GEBEURTENISSEN HIER OP HAO

IK HEB EEN VRIJWILLIGER NODIG OM HET DOSSIER ONMIDDELLIJK MET DE PIPER „AZTEC" OVER TE VLIEGEN! WIE?
IK, KOLONEL!

OPERATIE STILLE ZUIDZEE

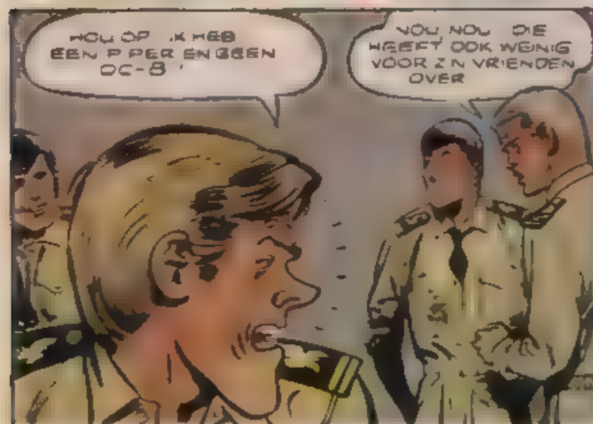

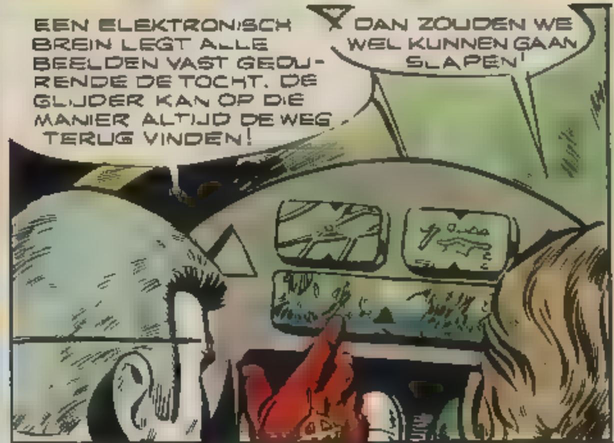
WORDT VERVOLGD

LUC ORIENT

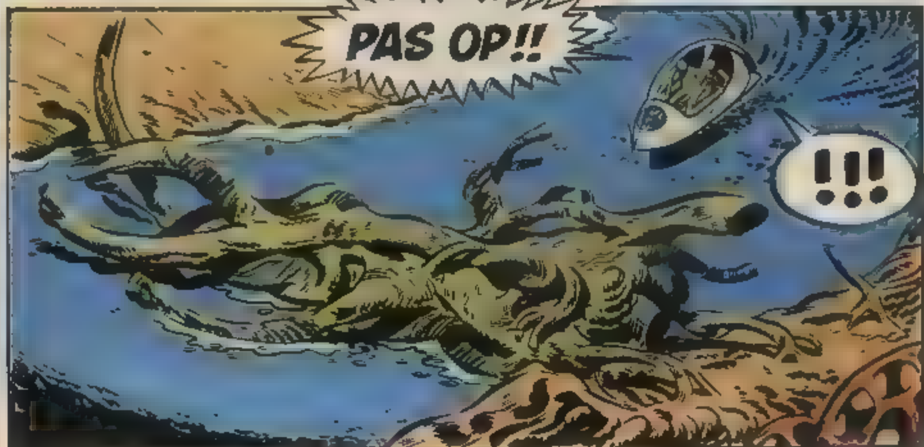
DOOR EDDY PAAPE
EN GREG
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

ZACHT ZOEMEND ZWEEFT DE MAGNETOGLIJDER OVER HET WATER VAN DE BORRALONGA MOERASSEN OP DE PLANEET TERANGO...

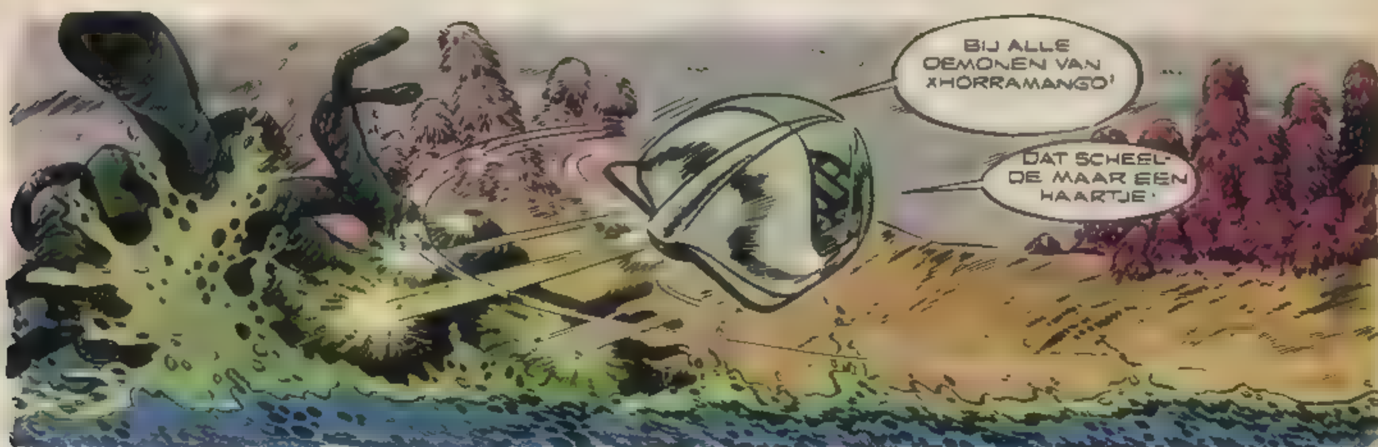

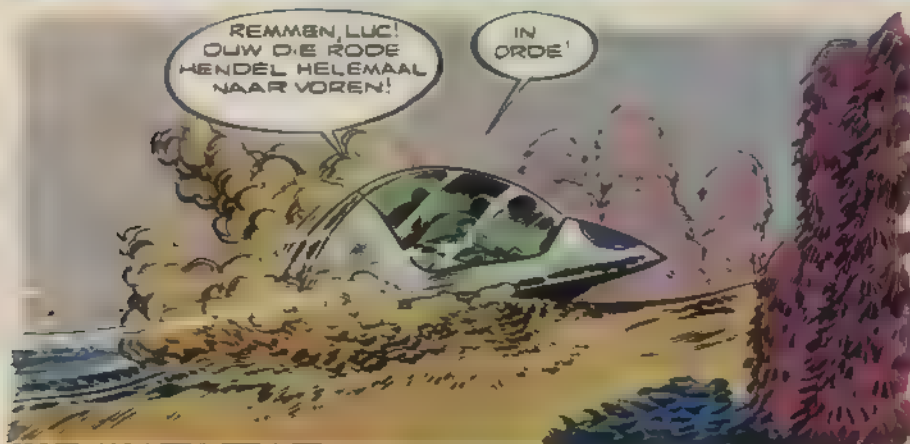

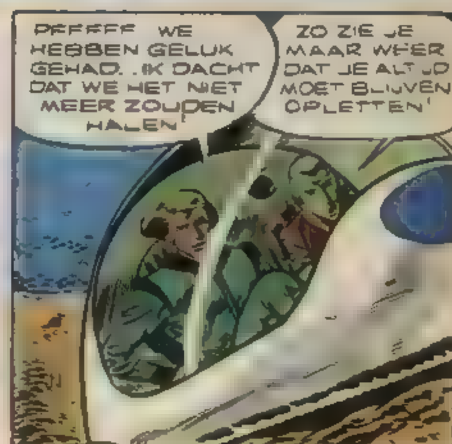

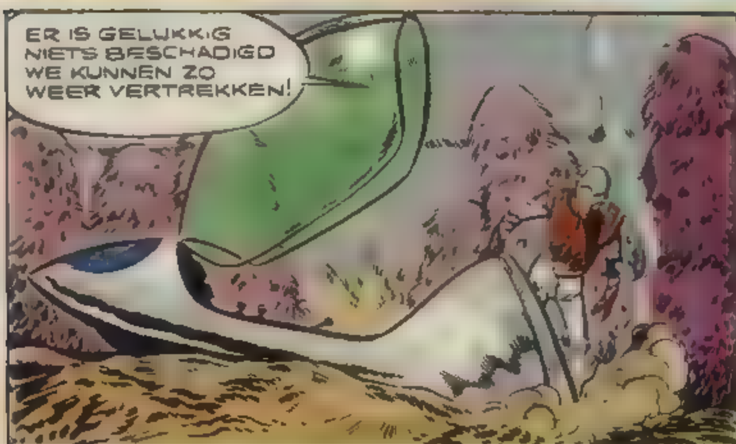
DE PLANEET VAN DE ANGST

© 1971 Ed

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: GIRAUD

1868. TWEE ELKAAR BECONCURRERENDE SPOORWEGMAATSCHAPPIJEN, DE UNION PACIFIC EN DE CENTRAL PACIFIC, RESPECTIEVELIJK VERTROKKEN VANAF DE MISSISSIPPI IN HET OOSTEN EN CALIFORNIË IN HET WESTEN, ZIJN BEGONNEN MET DE AANLEG VAN DE EERSTE SPOORLIJN, DIE DE AMERIKAANSE WESTKUST MET DE OOSTKUST ZAL VERBINDEN. DE TWEE LIJNEN WORDEN NAAR ELKAAR TOEGETROKKEN, DWARS DOOR DE ONEINDIGE VERLATENHEID VAN HET MIDDEN EN OOSTEN VAN DE VERENIGDE STATEN. MEN IS OVEREENGEKOMEN DAT ELKE MAATSCHAPPIJ HET DOOR HAAR AANGELEGDE BAANVAK ZAL EXPLOITEREN EN EIGENARESSE ZAL ZIJN VAN HET AANGRENZENDE GRONDGEBIED. BEIDE MAATSCHAPPIJEN LATEN DAN OOK GEEN MIDDEL ONBEPROEFD OM ZO SNEL MOGELIJK MET HUN LIJN TE VORDEREN...

VAN ALLE SCRUPULES VERSTOKEN, ZIJN DE BEHEERDERS VAN DE CENTRAL PACIFIC ERIN GESLAAGD EEN SPION, DE INGENIEUR LEWIS, TE LATEN DOORDRINGEN TOT IN DE DIRECTIE VAN DE UNION PACIFIC MET GENERAAL DODGE AAN HET HOOFD. NIETTEMIN MAAKT DE UNION PACIFIC DE SNELSTE VOORUITGANG. EEN BENDE ONDER AANVOERING VAN JETHRO, EEN GENADELOZE KILLER DIE VANWEGE ZIJN STALEN KUNSTHAND STEELFINGERS WORDT GENOEMD, HEEFT OPDRACHT GEKREGEN DE U.P. ZOVEEL MOGELIJK MOEILIJKHEDEN TE BEROKKENEN. ALS DE U.P. INDIAANS GRONDGEBIED BEREIKT, BLIJKT DE BANDIET ZICH ZO GOED VAN ZIJN TAAK GEKWETEN TE HEBBEN, DAT ZOWEL DE SIOUX ALS DE CHEYENNES ZICH TEGEN DE MAATSCHAPPIJ KEREN. GENERAAL DODGE VRAAGT LUITENANT BLUEBERRY TE BEMIDDELEN. TEVERGEEFS ECHTER. DIE MORGEN, BIJ UNION PACIFIC.

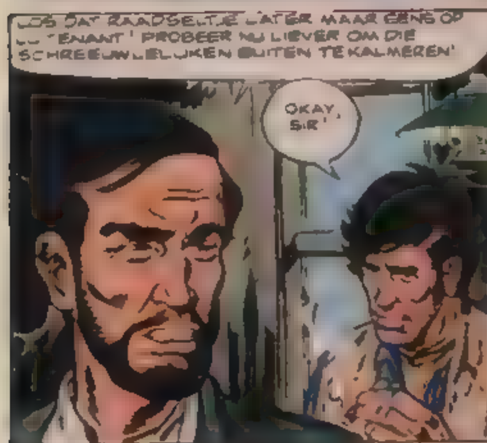

DE MAN MET DE IJZEREN VUIST

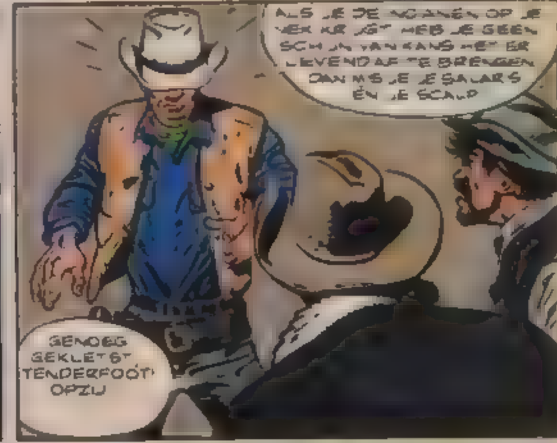

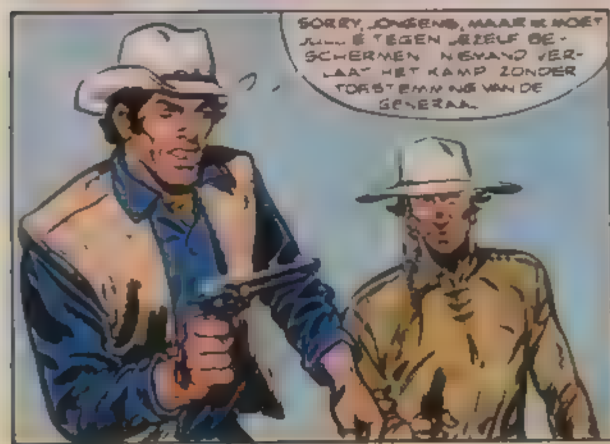

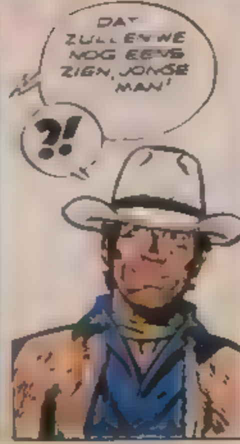

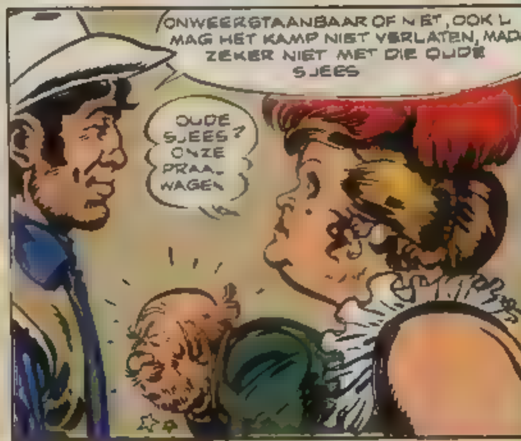

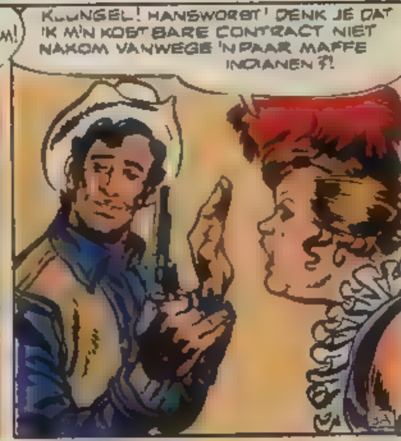

BLUEBERRY

EN TROUWENS WIE KENT ER NIET DE ONVERGELIJKELIJKE EN ONWEERRRSTAANBARE GUFFIE PALMER WIER CHARMES SLECHTS DOOR HAAR TALENTEN WORDEN GEEVENAARD DIRECTRICE VAN HET REIZENDE THEATER
GUFFIE WIE OOK WEER? NOOIT VAN GEHOORD

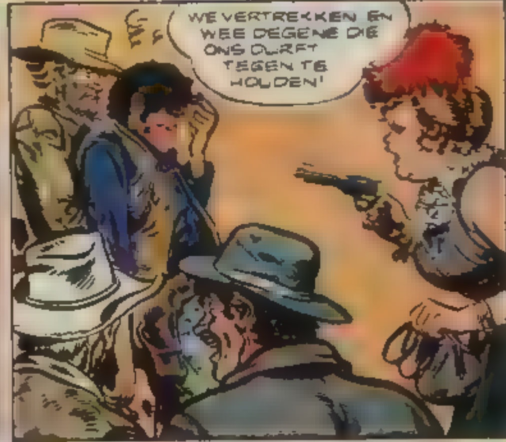

PAK AAN! GROTE LUMMEL WAT ERG ZE HEBBEN ME HIER HEEN GEHAALD OM VOOR HET STOMSTE UITSCHOT OP TE TREDEN

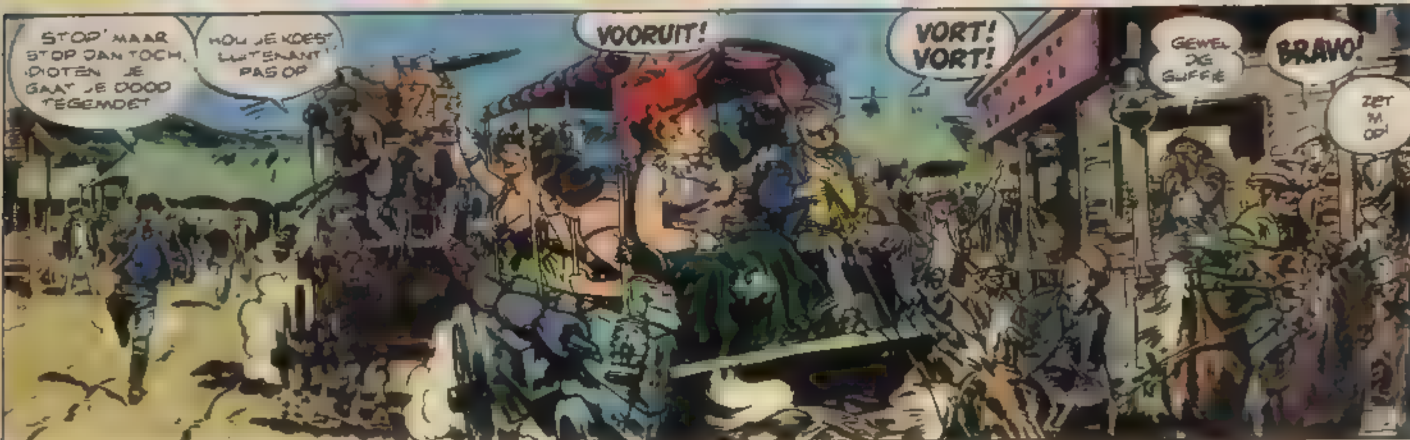

ONWEERSTAANBAAR OF NIET, OOK U MAG HET KAMP NIET VERLATEN, MADAM! ZEKER NIET MET DIE OUDE SJEES
OUDE SJEES? ONZE PRAALWAGEN

KLUNGEL! HANSWORST! DENK JE DAT IK M'N KOSTBARE CONTRACT NIET NAKOM VANWEGE 'N PAAR MAFFE INDIANEN?!

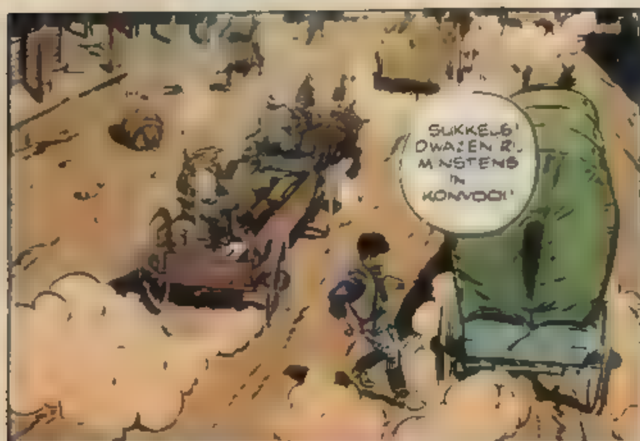

BHAM!
IK GA ER PRAT OP ME NOG ALTIJD AAN MIJN CONTRACTEN GEHOUDEN TE HEBBEN! EN DOE DAT SCHIETIJZER WEG SNOTNEUS IK ZAL JOU LEREN HOE JE EEN DAME BEHANDELT WAAR HEB JIJ JE OPVOEDING GENOTEN? IN EEN PAARDESTAL ZEKER!

MIJN MEISJES EN IK ZIJN MANS GENOEG OM ONS TE VERDEDIGEN!

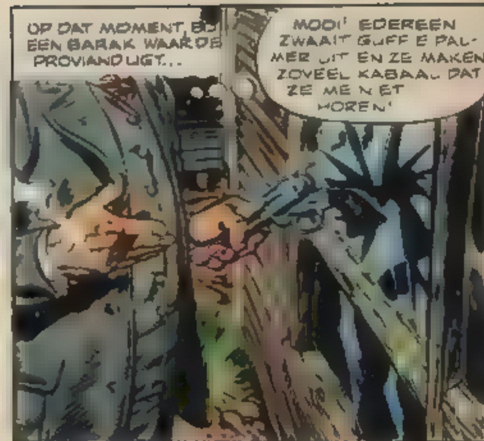

WE VERTREKKEN EN WEE DEGENE DIE ONS DURFT TEGEN TE HOUDEN!

STOP! MAAR STOP DAN TOCH, IDIOTEN JE GAAT JE DOOD TEGEMOET
HOU JE KOEST LUITENANT PAS OP
VOORUIT!
VORT! VORT!
GEWELDIG GUFFIE
BRAVO!
ZET 'M OP!

DE MAN MET DE IJZEREN VUIST

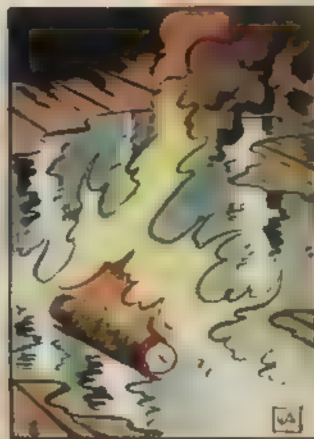

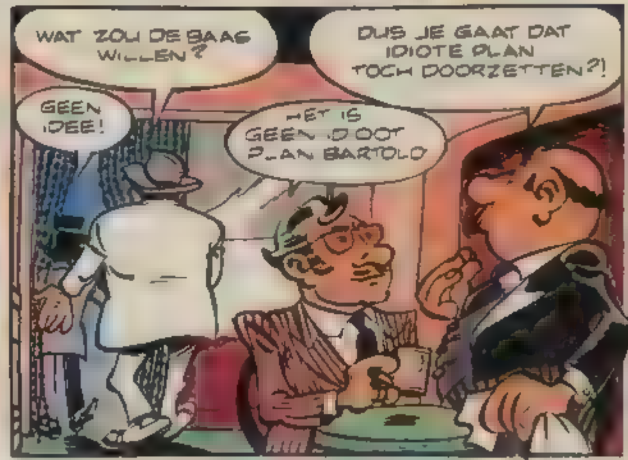
WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

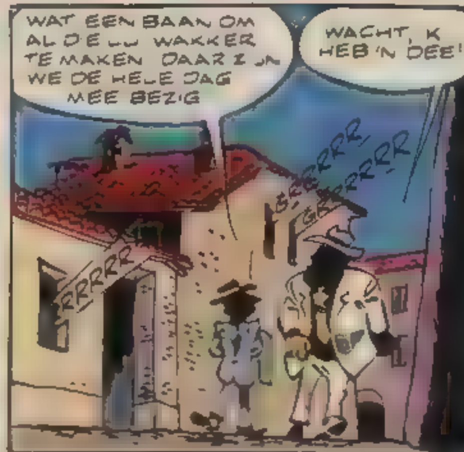

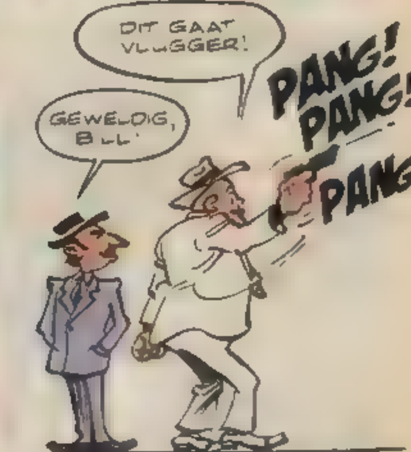

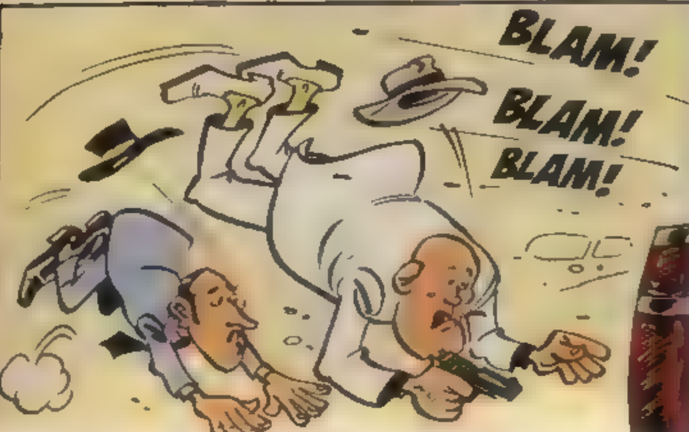

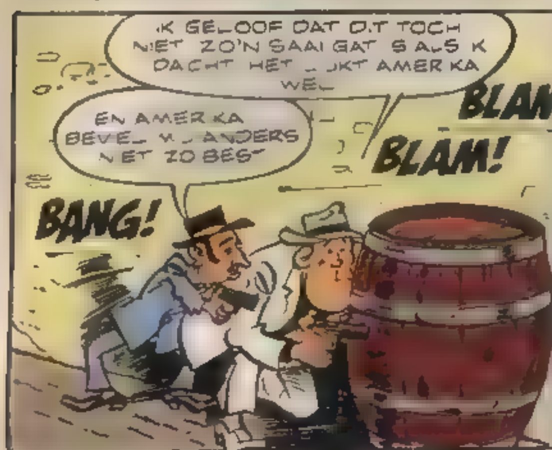

TEKST DICK MATENA
TEKENINGEN: DINO ATTANASIO
KLEUR HANS NEERIS

GANGSTERS EN VOETBAL

Dank zij de tussenkomst van Macaroni wint Carzono met 8-7 van Perla. Dat wordt natuurlijk gevierd en Macaroni krijgt een idee

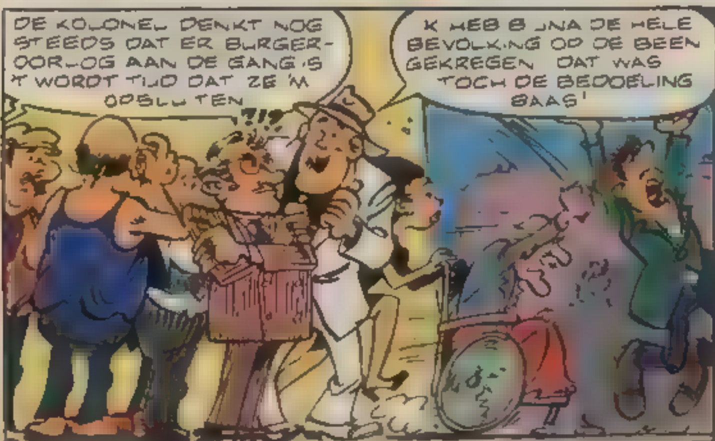

WORDT VERVOLGD

NIEUW! GEWELDIG!

Wie kent hem niet?
Leen Jongewaard?
De grote, kleine held van de grijze buis!
PEP heeft iets heel bijzonders!
Talloze lezers willen Leen boven hun bed!
Dat kan!
Zaag hem uit!
De zogenaamde PEP-uitzager!
Uniek!
Maak er wat moois van!

ZO DOE JE DAT!

Plak Leen op een stuk 3 mm Fins berken triplex!
Wacht tot-ie droog is!
Span een zaagje in je boog en zaag!
Zaag verder!
Nog verder!
Tot-ie uitgezaagd is!
Misgezaagd?
Koop een nieuwe PEP!
Haal je handige broer erbij!
Begin opnieuw!

ECHT PEP

NOG MOOIER

Het kan nóg mooier!
Zet Leen op een voetstukje!
Ontwerp dat zelf!
Maak er wat moois van!
Leen op het dressoir!
Een beeld!

VEEL SUCCES!

PEP wenst je veel succes!
Volgende keer het 1233-stekelige grijpstaartstekelvarken!
Uit de Sahara!
Ook een moeilijke!
Kijk uit naar het volgende nummer van PEP!
PEP is bijdetijds!
PEP is geweldig!
PEP is PEP!
PEP brengt steeds wat nieuws!

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS

DE

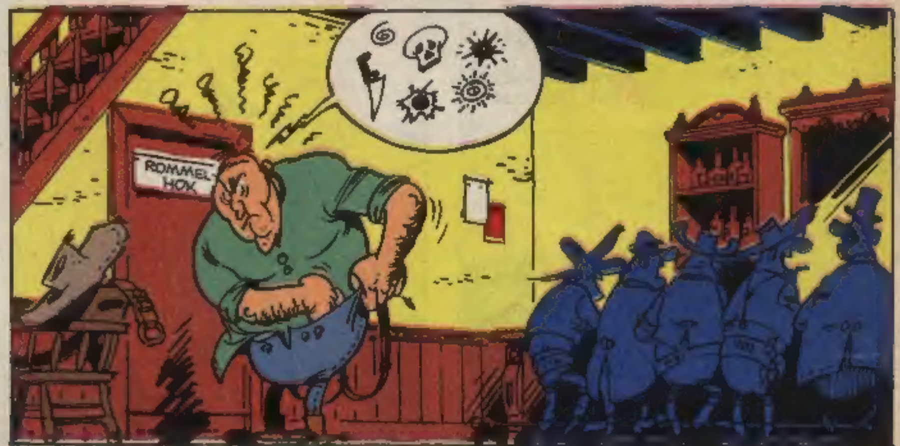
ZWARTE HEUVELS

Bull Bullets heeft de beruchte schurk Nebraska Kid gevraagd de expeditie uit te schakelen. Het blijkt echter geen geringe opgave.

LUCKY LUKE

DE ZWARTE HEUVELS

